

עיריית כפר סבא

פרוטוקול מס' 50/16-11/11

מישיבת מועצה שלא מן המניין, מיום רביעי, ט' בניסן תשע"א (13/04/2011)

משתתפים:

ראש העיר	יהודה בן חמו
סגן ומ"מ ראש העיר	צביקה צרפתי
ס/ראש העיר	עמירם מילר
משנה לראש העיר	איציק יואל
משנה לראש העיר	אורן כהן
חבר המועצה	יאיר אברהם
חברת המועצה	אתי גן-אל
חבר המועצה	אהוד לוי יובל
חבר המועצה	אמיר קולמן
עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו חברת המועצה	
חבר המועצה	ד"ר אמיר גבע
חבר המועצה	גיא בן גל
חבר המועצה	עו"ד נפתלי גרוס
חבר המועצה	שמעון פרץ
חבר המועצה	ארנון לוי
חבר המועצה	ד"ר בוקי צי"ש

חסרים:

סגן ראש העיר	עו"ד איתן צנעני
חבר המועצה	אברהם שיינפיין (ממה)
חבר המועצה	יעקב אביטל

נוכחים:

מנכ"ל העירייה	אשל ארמוני
יועץ משפטי	עו"ד אלון בן זקן
מבקר העירייה	אליעזר פירשטיין

ישיבת מועצה שלא מן המניין - 13.04.2011

על סדר היום :

1. דיון בדו"ח מבקר העירייה מס' 33 לשנת 2009.

1. דיון בדו"ח מבקר העירייה מס' 33 לשנת 2009.

צביקה צרפתי: חברים, אני רוצה לפתוח את הישיבה שלא מן המניין, בנושא: דיון ודו"ח בוועדת ביקורת. ראשון הדוברים, יו"ר ועדת הביקורת, חבר המועצה גיא בן גל, בבקשה. ומתוקף של מסורת של שנים, אין לך הגבלה.

גיא בן גל: תודה. אני לא אנצל את זה לרעה. רק לצורך התיקון, הוועדה לא נקראת 'הוועדה לביקורת', היא 'הוועדה לענייני ביקורת', אם אתם רוצים לדקדק. ערב טוב לכולם. אני מקווה שלמרות שנקבעה הישיבה הזאת בסמכות ובצמוד לישיבה הראשונה, לא יקרו שני דברים: א' - לא נאריך יתר לעירייה המידה. וב' - הדבר הזה לא יבוא על חשבון הדיון האיכותי שאני מקווה שכן יתקיים בו.

הרי אפשר לסמן V על הדיון הזה, ולהגיד שוועדת הביקורת היום באופן פורמלי מסיימת את עבודתה לגבי דו"ח 2009, ובא לציון גואל. אני בכל זאת, למרות שצביקה אמרת שאתם כנוהג לא מגבילים בזמן, אני אשתדל לא לדבר הרבה יותר מ-10 דקות, רבע שעה לכל היותר. אני מקווה שאני אעמוד בזה.

זו לא השנה הראשונה בקדנציה הזו שהוועדה לענייני ביקורת מביאה בעצם את סיכום עבודתה, במקרה הזה לגבי דו"ח 2009, דו"ח מספר 33. אבל יש כן מקום בתחילת הדברים שלי להתייחס לעבודה, שבשונה משנים קודמות ולפחות מהדו"ח הקודם, היתה פחות תמימות דעים, נגיד את זה בעדינות, בין חברי הוועדה. גם לגבי נהלי עבודה, גם לגבי האופן האופרטיבי שעל פיו צריך לפעול. והדברים היו

בעיקר רלוונטיים לאחד מהנושאים שהדו"ח עסק בהם, וזה הנושא שעסק בנושא של שיפוץ ספיר. שאגב, נכתב לבקשת הוועדה.

הוועדה ניצלה במקרה הזה פררוגטיבה שיש לה, שזה לבקש ממבקר העירייה, היא יכולה אחת לשנה לבקש ממבקר העירייה לכתוב למעשה דו"ח על שני נושאים. במקרה של ספיר אפשר לומר שהיוזמה, תקן אותי אם אני טועה אליעזר, היא באה ככה במקביל. אנחנו הבענו את רצוננו שייכתב בנושא דו"ח, ואתה אמרת שאתה סבור שצריך להיכתב בנושא דו"ח. ושנינו הסכמנו שראוי שהנושא הזה ייבדק. וגם ראש העיר אתה אומר ביקש, אז כולנו היינו בדעה שהנושא הזה צריך להיבדק.

הדו"ח לא עסק רק בנושא ספיר, אני אתייחס בעיקר אליו, אני תכף אפרט למה. אבל הדו"ח עסק בנושאים נוספים: פיקוח ובקרה על עבודת קבלני ניקיון, מחיקת חובות, הסעות תלמידים למוסדות חינוך, שיפוץ בית ספיר כאמור, מכרזי זוטא, דירות ללא היתר, נוכחות חברי מועצה, ספירת מלאי שנתית במחסני העירייה, רישוי עסקים וקופה קטנה של ההנהלה.

הנוהל שאני סיגלתי בוועדה כיו"ר הוא, שבמקום שאנחנו נגיע בעצם לדיון ונקיים דיון טלגרפי על כל נושא, אנחנו נאפשר לכל חבר ועדה בזמנו הפרטי להתעמק בנושא אחד מבין הנושאים. הוא יקרא אותו לקראת הישיבה של הוועדה לענייני ביקורת, יגיע עם הנושא הזה לעוס ומוכן ובעל רמת הכרות קצת יותר טובה ומעמיקה עם הנושא, ייתן מעין סקירה בפני חברי הוועדה, וכך אנחנו למעשה קיימנו את

הדיון.

הדבר הזה נעשה. אם מי מחברי הוועדה ירצה להתייחס אופן פרטני לנושא שהוא לקח על עצמו לסקור בפני הוועדה, אני אשמח. אני מטבע הדברים אתייחס יותר בפירוט לנושא שאני לקחתי על עצמי, וזה הנושא של שיפוץ ספיר.

לפני שאני אתייחס באופן פרטני לעניין ספיר, חשוב לי להגיד באמת בכמה מילים את הדברים הבאים. אני כנראה הצלחתי לא לרצות לא את חברי הוועדה מטעם הקואליציה שבאו אליי בכמה מקרים בטענות נוקבות, ואפילו פנו אליי בכתב במהלך תהליך הבדיקה, והיו להם השגות לגבי את מי צריך לזמן ואת מי לא. תכף אני אכנס לזה בפירוט. והצלחתי להכעיס לא פחות גם את חבר האופוזיציה הנוסף שנמצא בוועדה, את מר יובל לוי.

זה אפילו כתבת בדו"ח.

איציק יואל:

ולכן אני אומר בזה, אני לא בא להרעיף על עצמי שבחים, אבל אני לכל הפחות כן מרשה לעצמי להגיד, שאם לא ריציתי לא את נציגי האופוזיציה בוועדה ולא את נציגי הקואליציה, כנראה שלכל הפחות על רמה מינימאלית של אובייקטיביות הצלחתי לשמור. וזה אחד היעדים שכן הצבתי לעצמי, ואני הצהרתי כמה פעמים שאני לא אנצל את התפקיד שלי כיו"ר הוועדה לענייני ביקורת לצרכים של ניגוח פוליטי, או לצורך כזה או אחר שנועד להשגת הון פוליטי.

גיא בן גל:

יש מספיק אפיקים אחרים מוניציפאליים עירוניים שאני הייתי ואהיה מעורב בהם, כדי להשיג בהם איזושהי

קרדיטציה ציבורית. ואני כן רואה את התפקיד הזה ככל האפשר כתפקיד ממלכתי.

אני לא אגיד שחברי הוועדה לא אתגרו אותי, זו תהיה לשון המעטה. גם נציג האופוזיציה יובל לוי וגם חברי הקואליציה, חברים בוועדה שזה שלי עמרמי ואורן כהן ואיציק יואל. ולאחרונה הצטרף אלינו גם חבר המועצה קולמן, שלא היה לו את הזכות עדיין לקחת חלק בישיבות, אבל הוא חבר טרי ונכנס ממש לתוך הבוקה ומבולקה שהיתה לקראת סוף הדיון. ואת ארנון שכחתי, סליחה. מנשה היה ואמיר אכן החליף אותו עם כניסתו.

אחד הדברים שאני רוצה להגיד באמת באופן כללי, זה שהיו כל מיני אמירות כולל אמירות קשות, אני לא אתייחס אליהן כרגע. אבל אני כן, והעליתי את זה על הכתב בפנייה אליך בסיכום הממצאים, אני כן סבור שכדי שהוועדה תוכל לעשות את תפקידה נאמנה בעתיד, נכונים לנו לפחות בקדנציה הזאת עוד 2 דו"חות לכל הפחות.

2010 כבר הוגש לנו ממש לפני כמה ימים. המבקר עשה את תפקידו והגיש עד ה-1 ביולי את הדו"ח של השנה הקודמת, אז אנחנו ממש בקרוב נצטרך להתחיל לעבוד על הדו"ח לשנת 2010. בהקשר הזה אני חייב להגיד שהוועדה, ואני לוקח על עצמי את האחריות כיו"ר, מגישה באיחור ניכר את המלצותיה וממצאיה למועצת העיר, והדיון במצב תקין היה אמור להתקיים כבר לפני חודשים רבים.

תכף אני אכנס לסיבות למה זה קרה, אבל עובדתית אנחנו דנים בדו"ח 2009 באיחור הרבה יותר גבוה ממה שהיה צריך. בנסיבות רגילות היינו כבר צריכים לדון בזה בחודש

נובמבר הקודם או דצמבר, או בסוף שנת 2010 ולא באמצע כמעט 2011. אבל אומרים טוב מאוחר מאשר לעולם לא, ואני מתנחם בעודה שלפחות הדיון היה דיון שהיה ממצה וארוך ונוקב וחשוב, ועדיף דיון כזה שמוגש באיחור מאשר דיון מאוד דל, חסר כל תוכן וכל משמעות כפי שאולי היה בעבר, גם אם הוא הוגש בזמן.

אני רוצה להתייחס באופן פרטני אל הנושא שאני באמת התעמקתי בו יותר, וזה הנושא של שיפוץ בית ספיר. אני ניצלתי פררוגטיבה נוספת שיש לוועדה בנושא הספציפי של שיפוץ ספיר, וזו הסמכות לפנות אל האנשים המבוקרים בדו"ח ופנינו אליהם בשתי דרכים. אנחנו פנינו למי שבהתחלה סברנו שרלוונטיים להליך הבדיקה.

מדו"ח המבקר בנושא ספיר, עלו למעשה שני גורמים עירוניים שהשמות שלהם שבו וחזרו, ממש פעמים רבות, כגורמים רלוונטיים שהם מאוד-מאוד היו קרדינאליים לכל הליך השיפוץ, והביצוע הכספי וההתנהלות והבקרה. ושני הגורמים האלה הם שני לשעברים: מהנדס העירייה לשעבר - מר רמי ראובני, ומנהל הפרויקטים באגף ההנדסה - מר מאיר שלום, שלפני כן כיהן בתפקידו של חזי ברזני, כעוזרו של ראש העיר. אבל בתקופה המדוברת הוא היה מנהל הפרויקטים באגף ההנדסה.

שני הגורמים האלה בפירוש יש התייחסות בדו"ח של מר פיירשטיין, לכך שהם שניהם, כך אנחנו הבנו, היו גורמים שהיו בעלי האחריות הכבדה ביותר, הרבה יותר לכשלים ולליקויים שהיו סביב הנושא של ספיר.

משכך, אני סברתי שהנכון ביותר הוא יהיה לפנות קודם כל

לשניהם, ולאפשר להם להגיב לטענות מאוד קשות, גם שמר פיירשטיין בדו"ח מפנה. כי הם נתפסו כגורמי המקצוע הרלוונטיים שאחראיים בצורה המהותית ביותר לליקויים שנסקרו בדו"ח.

פניתי לשניהם בכתב, ביקשתי מהם למעשה לתת את גרסתם לממצאים שנסקרו בדו"ח לגבי התפקיד האופרטיבי שהם מילאו, מי כמהנדס עיר ומי כמנהל פרויקטים מאגף ההנדסה. מר ראובני בשיחת טלפון אחרי שהוא לא הגיב בכתב לפנייה שלי, אמר לי שאין לו עניין להגיב לממצאים של מבקר מושחת.

זו היתה האמירה שלו, אליעזר, אל תראה מופתע כי שמעת אותי אומר את זה גם בוועדת הביקורת. או שהזיכרון לא מה שהיה פעם, אבל אליעזר שמעת אותי אומר את זה, וזה מה שאמר לי רמי ראובני בטלפון, ובזה הסתכמה התשובה שלו. 'אין לו עניין להגיב לדו"ח של מבקר מושחת', כך הוא ענה. כך זה נאמר. תעשו עם האמירה הזאת מה שאתם מבינים. זה מה שאמר לי רמי ראובני, מהנדס העירייה לשעבר.

בזה פחות או יותר הסתכמה התגובה שלו. כלומר, הוא לא מצא לנכון לא להגיב בכתב, לא לממש את זכותו להופיע בפני הוועדה ולשטוח את טיעוניו ואת האמירה הקשה שהוא הפנה כלפי אליעזר. ובזה פחות או יותר הסיפור מול רמי ראובני נגמר.

מאיר שלום לעומתו, נאות לעשות שתיים - גם להעביר דו"ח מאוד מפורט בכתב, שסוקר בצורה מאוד-מאוד-מאוד מעמיקה את ההתייחסות הפרטנית שלו לשלל הטענות

שהופנו כלפיו בדו"ח. וגם מימש זכות נוספת שלו, למעשה ביקש, היוזמה באה ממנו. הוא אמר 'תראה, אני לא מרגיש שאני ממצה את התגובה שלי פה בתגובה בכתב, אני רוצה גם להופיע בפני חברי הוועדה ולסקור בעל פה חלק גדול מהדברים שאני ביטאתי'. ואכן אפשרנו לו לעשות את זה. מאז קרו כמה דברים, אני אתייחס אליהם, אני אשתדל בצורה כרונולוגית.

לאחר ששמענו את הסקירה של מר שלום, חלק מחברי הוועדה סברו, ולעניות דעתי בצדק, שיש מקום לפנות לאנשים נוספים שהיו מעורבים. מדובר בפרויקט גדול, שעלותו להזכירכם הסתכמה בסופו של דבר ב-48 מיליון ₪ לקירוב. ולכן אמרו לי חברי הוועדה מהקואליציה, 'יש אנשים נוספים שהיו מעורבים, בוא נזמין גם אותם, בוא נשמע גם אותם'.

אנחנו כבר היינו בלוחות זמנים די בעייתיים כבר בשלב הזה, ואני אמרתי, נמצא איזושהי פשרה, הם אחר כך יסייגו אותי או יחלקו עליי או יסכימו איתי, אבל אני מאמין שבסופו של דבר התקבלה פשרה. אנחנו לא זימנו אותם לוועדה, אבל בפירוש פנינו לגורמים נוספים. אני אפרט אותם: לאייל יוניאן - מנכ"ל העירייה לשעבר, לאבי בן חמו - מנכ"ל העירייה לשעבר, לדני וייס - מנהל אגף תרבות נוער וספורט, לשגיא רוכל - גזבר העירייה, לעו"ד קרן קדמי - היועצת המשפטית לשעבר, למייק קיסוס - סמנכ"ל העירייה ומנהל אגף התפעול. לכל אלה פנינו בכתב, וגם לארז אייזנר.

לא היתה פשרה. זו היתה החלטה חד משמעית שלך שלא

אורן כהן:

להזמין אותם.

גיא בן גל:

נכון. אני סירבתי להזמין אותם, אבל אני גם לא סירבתי לא לפנות אליהם בכתב. אני הצעתי שנסכם את העניין בזה שנבקש מהם תגובות בכתב. מבין אלה שצינתי, היחידים שלא טרחו לענות לנו בכתב, בנוסף למר ראובני במקור, היו: אייל יוניאן - מנכ"ל העירייה לשעבר, ודני וייס.

הם פשוט לא טרחו להשיב ואני לא התחלתי לאתר כל אחד מהם ולשאול למה. וידאנו. המסירות נעשו בצורה מסודרת מטעם העירייה. לא אני שלחתי את הדברים באופן אישי, עשתה את זה מזכירת הוועדה, שזה המקום להודות לה, לגברת אריאלה ברנשטיין. והם לא טרחו להשיב. זאת אומרת, הם היו ממוענים באופן פורמלי, ואכן אנחנו יודעים שזה נמסר להם אבל הם לא טרחו לענות.

והגורמים האחרים שראיתם שצורפו לסדר היום לחומר: אבי בן חמו, שגיא רוכל, קרן קדמי, מייק קיסוס, ארז איזנר - אכן ענו, ואתם יכולים לקרוא את מה שהם טרחו להשיב. כל אחד מנקודת הראות שלו. כל אחד מהאנשים האלה סברו חברי הוועדה לכל הפחות או חלק מהם, שהיה להם קשר כזה או אחר לתהליך, מי מנקודת המבט המשפטית ומי מנקודת המבט הגזברית. וכל אחד מנקודת ראותו, וכל אחד הסביר כמיטב יכולתו את הטיעונים שלו לגבי האופן שבו הם הוזכרו בדו"ח, ואת ההסבר שלהם למעורבותם בפרויקט.

אני כן רוצה להדגיש, שהקשיים שהיו בפני הוועדה - גם הגיבוש של פרוטוקול מוסכם, כי הנושא הזה הוא טעון. אני מרשה לעצמי להגיד, ואמרתי את זה גם ליהודה

בהזדמנויות אחרות, שאני חושב שזה המחדל התקציבי החמור ביותר שקרה בעיריית כפר סבא תחת הנהגתך כראש עיר. אני חושב שזאת הפאשלה, אם תרצו, הגדולה ביותר מבחינה גם ארגונית, גם תקציבית, גם גזברית שנעשתה כאן.

ומטבע הדברים, אומרים הכישלון יתום אבל להצלחה יש אבות רבים, אז יש מקום להניח שלפדיחה כל כך גדולה ולפאשלה כל כך גדולה, יכול להיות שהכישלון היה לו באמת יותר מבן אדם אחד שהיה אחראי לו.

אני כן מוצא לנכון להגיד שוב, אמרתי את זה מקודם, אני רוצה שזה גם יהיה בפרוטוקול של הישיבה הזאת. נראה לי שהדרך היחידה לפתור את הבעיה של אי הסכמה בין חברי הוועדה לגבי מה מאן דהו אמר, במיוחד כשמישהו חיצוני מופיע בפני חברי הוועדה, אבל גם לגבי ההידיינות הפנימית בין חברי הוועדה. שמעתם רק לפני ישיבה קודמת דין ודברים בין אורן כהן לבין יובל לוי, שכל אחד מהם פירש באופן אחר את מה שגזבר העירייה אמר להם בנושא שהוא לשמו הוזמן לדון בפני הוועדה. נושא הדו"חות הכספיים המבוקרים של משרד הפנים, שזה נושא אחר שהוועדה דנה בו.

הדרך היחידה לפתור בצורה אמיתית את ההידיינות הפנימית הזאת בין נציג אופוזיציה לנציג קואליציה, וליו"ר ועדה שעומד ביניהם, ומנסה לשמור על רמה סבירה של אובייקטיביות לדעתי, וגם שהוועדה תעשה את עבודתה בצורה האפקטיבית, זה לתמלל את ישיבות הוועדה.

הוועדה הזאת בסך הכל לא מקיימת 30 ישיבות בשנה.

בממוצע היא מקיימת בין 4 ל-6 ישיבות בשנה. עושה את תפקידה עפ"י חוק. נראה לי שהיא יכולה להצטרף למועדון המצומצם של ישיבות מועצת עיר וישיבות תכנון ובנייה שמתומללות. ואנחנו ראינו, אגב, לא אני כותב את הפרוטוקולים. את הפרוטוקולים כותבת מזכירת הוועדה אריאלה ברנשטיין המיומנת והמנוסה, והיא היתה במצבים מאוד לא נעימים שהאשימו אותה. נכון שאני כיו"ר ועדה מקבל את הפררוגטיבה לקרוא את הפרוטוקול אחרי שהיא סיכמה אותו, ומאשר. אבל אני לא עשיתי שינויים בטיוטות שהיא העבירה אליי ונשמעו טענות כאלה ואחרות.

גם ניסיתי לסגל נוהל שאנחנו נתקן את הדברים ונאפשר לחברי הוועדה להגיב. בסוף ראינו שאנחנו פשוט לא יוצאים מזה. זה מסרבל את עבודת הוועדה, זה פוגע בתפקוד האפקטיבי שלה, ולכן אשל, אני באמת מפציר ומבקש ואפילו דורש שכתנאי עתידי יעיל לעבודתה של הוועדה, תשקלו בחיוב את הבקשה הדי צנועה הזאת, שהוועדה הזאת כן יאפשר לה לתמלל את ישיבותיה. כי אחרת, אנחנו פשוט פוגעים,

...

:???

גיא בן גל:

אין התייחסות פורמלית לעניין הזה. ועדת תכנון ובנייה מחויבת עפ"י חוק להיות מתומללת, כל השאר לא. אפילו מועצת העיר עפ"י חוק לדעתי לא חייבת. חייב להיות פרוטוקול, אני לא חושב שהוא חייב להיות מתומלל. בכל אופן, גם אם יש, בהעדר חוק או אם קיים חוק, אני מציע במונחים הכי פרקטיים ויעילים לעשות את זה. כשאני התעמקתי בליקויים שהיו בשיפוץ ספיר, גם מתוך

הדברים שהמבקר כתב, גם עפ"י דו"ח המומחה החיצוני שנכתב לבקשת ראש העיר, שהוזמן עפ"י ראש העיר וגם עפ"י הממצאים שמאיר שלום העביר והמבוקרים האחרים, אני באופן אישי הגעתי למסקנות שהיו ליקויים בפרויקט. ושוב, ברור שהעמדה שלי כרגע היא עמדה אישית.

אני יכול להגיד שבשם הוועדה בישיבה האחרונה, הסכמנו על 5 העקרונות הבאים, אני קורא מתוך פרוטוקול הוועדה. זה דברים שכולנו הסכמנו להיות חתומים עליהם: "א' - שהיו ליקויים בניהול הפרויקט". על כל זה כולם הסכימו. אני קורא מילה במילה. "ב' - עיריית כפר סבא הבהירה לנו", לנו זה לחברי הוועדה, "שפרויקט בסדר גודל כזה לא התנהל כפי שנוהלו הדברים בפרויקט זה". כלומר, בסדר גודל כזה לא יתנהלו בעתיד. "ג' - על הנוגעים בדבר שהוזכרו בדו"ח", המבוקרים, "מרביתם כבר לא עובדי עירייה". זה נכון, אם תראו, המכנה המשותף כמעט של כולם זה שהם רובם כבר לא עובדי עירייה. "ד' - קיימת תמימות דעים שהמוצר המוגמר הוא לשביעות רצון של מרבית תושבי העיר". כולם ומי שלא היה, רואה שבאמת האולם הוא יפה ומרשים, המבנה וכו', אבל אנחנו לא מדברים על זה. אבל על זה הסכמנו, שהתוצר הסופי הוא בהחלט יפה. ו-ה', ופה קבור הכלב אם תרצו, "ה' - לא היתה אחידות דעים, תמימות דעים בין חברי הוועדה לגבי רמת האחריות ומידת האחריות של הגורמים שהוזכרו בדו"ח".

אני כן רוצה להתעכב, מה לעשות, על סעיף א' שכל חברי הוועדה הסכימו עליו, שהיו ליקויים, ו-ה' שלא היתה

תמימות דעים מה רמת האחריות של הנוגעים בדבר. אחד הדברים שהתמיהו אותי וגרמו לי להפתעה מסוימת, זה שהמבקר כתב דו"ח נוקב למדי וחריף אפילו, וחלק מהממצאים שלו הם ממצאים קשים. אבל האצבע המאשימה כאמור, מופנית לשניים. לרמי ראובני המהנדס לשעבר ולמאיר שלום מנהל הפרויקטים מאגף ההנדסה. אני לא העליתי על דעתי, הדבר שבאופן אישי הפתיע אותי, כפי שאגב חברי הוועדה האחרים אמרו, 'לא יכול להיות שרק שני האנשים האלה מעורבים'. ובגלל זה פנינו להרבה אנשים אחרים, והם ירצו אולי להתייחס לתגובות שלהם. גורם אחד שכמעט ולא מוזכר בדו"ח מבחינת רמת האחריות לא הישירה ולא העקיפה שלו לעניין, זה ראש העיר יהודה בן חמו.

כלומר, השם יהודה בן חמו, אני מציע לכם תבדקו, כמעט לא מופיע. אם מופיע אז גם בהקשרים מאוד מינוריים כגורם על כזה, מאוד ברקע, מאוד באחורה, ממש לא בפרונט. לא בתהליכי קבלת ההחלטות, לא בהוראות האופרטיביות שניתנו. וזה היה נראה לי קצת מוזר שפרויקט דגל כזה, ראש העיר לא מעורב.

הוא יודע לעבוד.

שמעון פרץ:

מי כמוך יודע, שמעון. ומאחר והדבר הזה היה נראה לי במקרה הטוב תמוה, לא הופתעתי כל כך כשראיתי מה מאיר שלום בדו"ח הכתוב שהוא העביר לחברי הוועדה אמר. והוא אמר כמה דברים. אני רוצה לצטט לכם מהדו"ח שהוא הביא, הוא גם נמצא בחומר העיון שצורף לישיבה.

גיא בן גל:

מאיר שלום קודם כל אומר את הדבר הבא, הוא אומר:

"היתה יציאה חפוזה למכרז". היתה בהילות ביציאה למכרז. אני מצטט מילה במילה ממה שמאיר שלום כתב. אלה דבריו, לא דבריי. "קבלת ההחלטה לצאת לביצוע התקבלה ע"י ראש העירייה מטעמים פוליטיים של רצון לרצות את קהל היעד האופייני, לדבריו הפוקד את היכל התרבות". זה מאיר שלום מייחס ליהודה בן חמו.

ציטוט נוסף של מאיר שלום לגבי יהודה בן חמו: "ההחלטה הפוליטית החפוזה והלא מקצועית לצאת בזמן בלתי אפשרי למכרז וביצוע, שניתנה ע"י ראש העיר למרות אזהרות של המתכננים וחרף התרעות שלי", מאיר שלום, "בשיחות עימו, לא הועילו. הצורך של ראש העיר לגזור קופון פוליטי ויהי מה, גבר על השיקולים ההגיוניים", אומר מאיר שלום. הוא מוסיף: "כדי להעריך הערכה תקציבית של הפרויקט ובהעדר בסיס זה, ובכדי לעמוד בדרישתו של יהודה בן חמו לעמוד בתאריך הבחירות", להזכירכם הפרויקט היה לפני הבחירות הקודמות, "נעשו קיצורי דרך ע"י המעורבים בפרויקט", אומר מאיר שלום.

וציטוט אחרון של מאיר שלום: "אישור המתכננים בוצע ע"י מהנדס העירייה. כבר צינתי", אומר שלום, "שעקב היחסים העכורים בין מהנדס העיר לראש העיר". אומר מאיר שלום שרמי ראובני ויהודה בן חמו לא היו בדיוק ביד אחת והסתדרו, "גרר המהנדס רגליו באישור היועצים. מחד, לא אושרו היועצים, ומאידך שיחות הטלפון התכופות של ראש העיר אליי", אומר מאיר שלום, "לא הותירו ספק מה עליי לעשות על מנת להישאר בתפקידי. לכן קבעתי את גמר התכנון ל-15.7.2007, זאת כדי לנסות לעמוד בתאריך

שקבע ראש העיר ולסיים את הפרויקט לפני הבחירות. בגלל לחצי ראש העיר נאלצנו לדלג ולצמצם בשלבים כדי לעמוד בדרישותיו".

יש פה פער מאוד גדול בין דו"ח נוקב שמבקר העירייה מייחס את מרבית האשמה, את מרבית האחריות, את מרבית הליקויים שהיו, לשני האנשים האלה. ואחד מהמבוקרים שטרם להגיע וטרם לתת את תגובתו, אומר 'תראו חבר'ה, אני הייתי פה בסיטואציה', אגב, זה ציטוט גם שלך שהוא נותר לבד במערכה או שאת זה כתב המבקר החיצוני? אמר המבקר בשלב מסוים שמאיר שלום נותר לבד במערכה, תכף נתייחס לזה. אבל אומר מאיר שלום 'האיש הזה הרים אליי טלפון, ראש העיר, ולחץ אותי ואמר לי יש בחירות ואלה לוחות זמנים, וקדימה ותתקדם ומה קורה'.

אז אני אומר, יהודה, באמת, אני מצטט אותו, ואני רואה את מה שכתב מר פיירשטיין. ואני אומר, אולי המציאות נמצאת איפשהו באמצע, אולי כל מה שמאיר שלום אומר זה דברי אלוהים חיים. הרי מדובר באדם בסך הכל שמכיר אותך די טוב. הוא היה לפני שהוא היה מנהל פרויקטים באגף ההנדסה, הוא היה העוזר האישי שלך. הוא היה בשר מבשרך.

אני לא חושב שיש עובד עירייה, חזי, תקן אותי אם אני טועה, אם יש מישהו שמקורב לראש העיר יותר מהעוזר האישי שלו. זו משרת אמון פר-אקסלנס. זה הבן אדם שיודע כל שדבר שקורה בלשכה. זה הבן אדם שהכי קרוב לאוזן של ראש העיר והלשכה שלו קרובה ללשכת ראש העיר. אין ספק שהוא אורגן רלוונטי,

צביקה צרפתי: יש לי חדשות בשבילך. ראש העיר הכי בשר מבשרו זה הוא עצמו.

גיא בן גל: אמר מקורב נוסף.

אורן כהן: לא, יש כאלה אומרים גם יו"ר האופוזיציה מאוד,

גיא בן גל: ליו"ר האופוזיציה אני לא חושב שאומרים שהוא מקורב

לראש העיר. אומרים שהוא 'מוייסר' שלו אולי, אבל לא

מקורב. הדבר שאני מנסה פה להמחיש, זה שבכל זאת אדם

יהודה, שעבד איתך באמת בתפקידים מאוד קרובים,

יהודה בן חמו: ואולי שהיה, אולי זה הדגש. אולי בגלל שהוא היה?

גיא בן גל: אוקי, אבל מה שאתה אמרת בעיתון כתגובה,

יהודה בן חמו: אולי. לא, אני שם סימן שאלה, ואני אתייחס.

גיא בן גל: בסדר, אז אתה תתייחס אחר כך.

יהודה בן חמו: לשם שינוי, לך אני אתייחס.

גיא בן גל: הוא אומר עליך דברים מאוד נוקבים ובעייתיים. אני אשמח

אם תתייחס אליהם. עכשיו תראו, לפחות לתפיסתו של

מאיר שלום, לראש העיר לא רק שהיתה מעורבות, היתה לו

מעורבות ישירה בטעויות ובכל הכשלים ההנדסיים

והתקציבים. אני רוצה באמת לסכם את הדברים כדי שנבין.

אוקי, אז הבנו שאולי יש פה מעורבות של יהודה בן חמו

כראש עיר בפרויקט הזה.

אני לא חושב שמספיק הבהרתי מה היה הכשל הגדול פה,

ואת זה אני אעשה באמת כסיכום. הכשלים מתחלקים

לשניים. כשל תקציב וכשל הנדסי. אני אתחיל בתקציבי

ואני אתייחס להנדסי. הכשל התקציבי הוא שהפרויקט הזה

חברים יקרים, התחיל ב-15.7 מיליון שקל. זה היה הסכום

שהוקצה בשנת 2006. כך התחיל הפרויקט.

- יהודה בן חמו:** על איזה סדר גודל של פרויקט?
- גיא בן גל:** רגע. אבל זה הסכום שאושר.
- יהודה בן חמו:** תגיד. תגיד.
- גיא בן גל:** זה הסכום שאושר.
- יהודה בן חמו:** על איזה סדר גודל של פרויקט? בלי קומה נוספת? תגיד. אם אתה לא מדבר,
- גיא בן גל:** יהודה, אני גם לקחתי חלק בישיבה הזאת, אז מה שאני כן זוכר זה שדובר שזה אמור לכסות אפילו את שני המתחמים. אחר כך מה עשו, תוך כדי התגלגלות של העניין, הבינו שכנראה הסכום הזה הוא באמת לא מספיק,
- יהודה בן חמו:** גיא, אבל הישיבות, לא, תפתח את הפרוטוקול.
- גיא בן גל:** יהודה, אבל באמת, אם אתה מרגיש שאני חוטא לאמת בצורה גסה, תקטע אותי. אם אתה רוצה להשלים פערי מידע,
- יהודה בן חמו:** אתה חוטא בכוונת מכוון אפילו.
- גיא בן גל:** הסכום שאושר הראשוני היה 15.7 מיליון?
- יהודה בן חמו:** על מה? על מה?
- גיא בן גל:** לשיפוץ ספיר.
- יהודה בן חמו:** על מה?
- גיא בן גל:** לשיפוץ ספיר.
- יהודה בן חמו:** על מה, אבל?
- גיא בן גל:** אתה תגיד אחר כך על מה.
- יהודה בן חמו:** בלי הקומה הנוספת.
- גיא בן גל:** אתה תגיד אחר כך על מה או על מה לא.
- יהודה בן חמו:** עזוב, אני אתייחס לזה.
- גיא בן גל:** אתה תתייחס למה שאתה רוצה, אני גם לא אקטע אותך,

אני מבטיח לך.

יהודה בן חמו: אני מקווה שתאמין לדברים האלה.

גיא בן גל: בתאריך 5.2.2007 העלו את מסגרת התקציב מ-15.7 מיליון

ל-30 מיליון. גם אחרי שהגדילו כמעט פי 2 את התקציב, הפרויקט הזה עדיין לא שיקף באופן ריאלי את היקף העבודות שתוכנן או שבוצע בפועל. ב-2.6.2008 מועצת העיר כבר אישרה הגדלה נוספת שהגיעה לסכום של כ-48 מיליון שקל. כלומר, אנחנו קפצנו מ-15.7 ל-30, והגענו לסדר גודל של 48 מיליון שקל.

במהלך חלק ניכר מהתהליך הזה, פרק הזמן הזה, אומר את זה המבקר, לא אני - לא היה ליווי פיננסי מסודר לפרויקט. זאת אומרת, גם הגזבר אישר את זה למרות שהוא לא כיהן בתקופה הזאת. הגזבר, הבן אדם שאמון על קופת העירייה. מתגלגל פרויקט שמתחיל ב-15 מיליון שקל, שזה לא 1.60 שקל, גודל ל-30 מיליון שקל, מגיע בסופו של דבר ל-48 מיליון שקל ואין ליווי פיננסי של גזבר העירייה. למה? תקראו את דו"ח המבקר.

רק במעמד של הקמת ועדת ההיגוי שזה בספטמבר 2009, כמעט 3 שנים אחרי שהפרויקט הזה התחיל, סליחה, 2008, שנתיים אחרי, קמה ועדת ההיגוי. ואין ספק שאחרי שקמה ועדת ההיגוי הדברים התחילו להיות יותר מסודרים ויותר ברורים. אבל חברים, פרק זמן ארוך ביותר הפרויקט המטורף הזה מבחינה תקציבית עובד ללא ליווי פיננסי מסודר.

וראש העיר הוא ראש העיר, והמנכ"ל שלו אז נדמה לי בתחילת הפרויקט היה אייל יוניאן, אחרי זה נהיה אבי בן

חמו. אז זה הכשל התקציבי שהוא כשל אדיר. זאת אומרת, איך יכול להיות שמצד אחד הפרוסות של העוגה התקציבית גדלות באמת במונחים באמת אדירים, ואף אחד לא מפקח על זה תוך כדי. זה דבר שהוא בלתי נשמע.

ברמה של הכשל ההנדסי, שזה הכשל המרכזי השני שהמבקר מתייחס אליו, ושוב, זו לא פרשנות שלי, אלה דברים שהמבקר כותב ואומר, והנתונים מדו"ח המבקר עצמו. היתה התחלת עבודות בפועל של הפרויקט ב-11.11.2007. רק בחודש ינואר 08 ניתן הצו לתחילת העבודות בפועל. כחודשיים אחרי שבעצם התחילו העבודות.

כלומר, עיריית כפר סבא התחילה לבנות בנובמבר, אבל האישור לצו התחלת העבודות ניתן רק חודשיים אחר כך. כל קבלן שיעיז לעשות את זה היום בעיריית כפר סבא, אתם יודעים מה יקרה לו? הוא יחטוף על הראש.

זה לא נגמר רק בזה. ב-21.5.2008 רק ניתן היתר הבנייה. רק חצי שנה אחרי תחילת העבודות, אני מניח שאתם יודעים פה את ההבדל בין צו התחלת עבודות להיתר בנייה. זה שני דברים שונים. 6 חודשים אחרי שהטרקטורים התחילו לעבוד והקבלנים נכנסו, וחברת רבי שזכתה במכרז התחילה לעשות עבודת פרויקט, חצי שנה עבדו ללא היתר בנייה. תראו לי קבלן אחד בעיר כפר סבא שיכול לעבוד פה חצי שנה לפרויקט בסדר גודל של מיליונים, ללא היתר בנייה. לא סתם מציין המבקר שזה כשל חמור ביותר.

ב-2.6.2008 כפי שצינתי, מאשרת המועצה את הגדלת התקציב. רק בספטמבר 2008 קמה ועדת ההיגוי. הכיבוי אש מאשר את האישור שלו. מתן אישור לכיבוי אש לתכניות

הבטיחות רק בנובמבר 2008. ורק בינואר 2009, שוב, לא מרצונו הטוב של ראש העיר עם כל הכבוד לו, בגלל שהנושא הזה מגיע לדיון פה במועצת העיר, מוצא לנכון ראש העיר להזמין דו"ח מומחה חיצוני.

כי מהנדס העיר באותה תקופה, שאומר מאיר שלום שהוא לא מדבר עם בן חמו, כי הם ביחסים גרועים, הוא לא יכול לשמוע ממנו כנראה מה קורה בפרויקט, כי כנראה שיהודה בן חמו ורמי ראובני לא מדברים אחד עם השני. אגב, אותו מהנדס שבגללו אני פרשתי מהקואליציה הראשונה שלך בקדנציה הקודמת, שאני סברתי שהוא לא אדם ראוי לתפקיד, אבל התעקשת לאשר אותו. זה המהנדס שאחר כך לא דיברת איתו.

איתו כנראה אי אפשר לקבל דיווח על הכשלים שקורים תוך כדי תנועה, ומאיר שלום שהיה עוזרו של ראש העיר אומר 'מצד אחד אומרים לי ככה, מצד שני ככה. ראש העיר אומר לי תפסיק את הפרויקט עד הבחירות, ומצד שני אני צריך פה בעצם לעבוד בלי היתר בנייה, ולכאורה לעבוד בניגוד לחוק'. הדברים לא מסתדרים, רבותיי.

עכשיו, אין פה מחלוקת שהפרויקט המטורף הזה עבד חצי שנה ללא היתר בנייה. אין פה מחלוקת שהוא עבד ללא אישורי כיבוי האש המתאימים. אין פה מחלוקת שהוא עבד ללא ליווי פיננסי. המחלוקת היחידה שאני מקווה שאני אולי עוזר קצת להפיג אותה או להעביר אותה, היא מה רמת האחריות של יהודה בן חמו במחדל הזה.

לתפיסתו של מבקר העירייה הוא מאוס. הוא ניטראלי לחלוטין. רוחו שורה מעל הפרויקט, ככה בתור יצור

ערטילאי שנמצא מאחורי הקלעים, אבל אין לו מעורבות ישירה. מאיר שלום אומר דברים טיפה אחרים. 'יש בחירות, תספיק את הפרויקט, לא מעניין אותי, לא יודע איך תעשה את זה, יש לוחות זמנים אתה חייב לעמוד בהם'.

אז אני אומר עוד פעם, אני לא נביא ואני לא בוחן כליות ולב, ואני לא אומר שמה שמבקר אומר זה דברי אלוהים חיים או שקר, ואני לא אומר שמה שמאיר שלום זה גם דברי אלוהים או שקר. אבל המציאות היא אחת משתיים. או שקרה פה הפיאסקו הפיננסי הגדול ביותר וראש העיר לא ידע מזה ולא היה מעורב, שזה גם מחדל. כי הרי מצופה מראש עיר להיות מעורב בפרויקט בסדר גודל כזה. או שהוא היה מעורב מאוד, וזאת אחת הסיבות שהפרויקט הזה נכשל כי הוא הלחיץ מאוד את מנהל הפרויקטים, את העוזר האישי שלו לשעבר להספיק את הפרויקט לקראת הבחירות. אחת משתיים.

ככה או ככה זה מחדל. זה או מחדל של מעורבות יתר שנובע משיקולים פוליטיים או מחדל של אי עשייה וחוסר מעורבות בפרויקט הכי גדול שהעירייה הזאת עשתה אולי בעשור האחרון, חוץ מהפארק. מבחינה השקעה ריאלית של תקציביה בכסף לבנייה בעיר.

אז לכן יהודה, עם כל הכבוד, אני אמרתי ואני חוזר ואומר, זה הכשל הגדול ביותר של כראש עיר. ואני חושב שאתה לא נתת את הדין על העניין הזה. אני חושב שאם היינו בסקטור פרטי וגם את זה אמרתי, אנשים פה היו מקבלים על הראש והיו מאבדים את מקום עבודתם. ועם כל הניסיונות וצקצוקי הלשון להגיד ששני הגורמים האלה כבר לא

עובדים בעירייה וזה לא סתם, הם המשיכו לעבוד בעירייה הרבה אחרי שהמחדלים האלה התגלו. וזו חוכמה נורא קטנה לבוא ולהטיל עליהם את כל הרפש ואת כל האחריות. ואם אתה קודקוד של מערכת, או שאתה לוקח אחריות על הדברים שאתה ממונה ואמון עליהם או שלא.

אתה לא יכול לקחת אחריות רק על הדברים הטובים שקורים בעירייה הזו. ובמובן הזה, אני לפחות לא בתחושה, לא שמעתי אותך באף פורום ציבורי אומר 'אני בן חמו, יש לי קשר למחדל הזה. אני חושב שאני פה שגיתי והניהול שלי היה לא נכון, וכל הליווי של העניין הזה'. ואני חושב שאף פעם לא מאוחר להגיד את הדברים האלה, ואני לא חושב שזו בושה לקחת אחריות גם על כשלים.

זה סוג של נס שהפרויקט הזה לא גרם לנזק כלכלי יותר גדול ממה שהוא גרם לעירייה, כי הרי הנה, רק השבוע שמענו שגם את השנה האחרונה העירייה סיימה באיזון תקציבי בעודף אפילו. תחשבו אם הפרויקט הזה היה מתנהל נכון. עזבו שאנחנו לא גירעוניים בגלל הפרויקט הזה. תחשבו שאם הוא היה מתנהל בתכנון מסודר ובליווי פיננסי שכן היה כמו שצריך,

יהודה בן חמו: רואים שאתה לא מבין, אתה כבר קדנציה שנייה,

גיא בן גל: אני לא מבין כלום, יהודה.

יהודה בן חמו: ואתה לא מבדיל בין תב"רים לבין תקציב שוטף, תראה מה זה.

גיא בן גל: אני אגיד לך מה אני מבין.

יהודה בן חמו: אתה כבר 7.5 שנים במועצה, אני מצפה שתבחין בין תב"רים לשוטף.

- גיא בן גל:** אני מבין דבר אחד, שאם הפרויקט הזה היה מתנהל בצורה נכונה, נכונה. אם בהנחה שמה שאמר העוזר שלך לשעבר נכון, אם לא היית מלחיץ אותו, כי זה מה שהוא אומר, שהלחצת אותו בגלל לוחות זמנים של בחירות, זה הוא אומר, לא אני. אז אולי היינו גומרים את הפרויקט הזה בהשקעה תקציבית הרבה יותר נמוכה, ותוצאת גמר,
- אורן כהן:** אני לא חושב שהוא אמר דבר כזה.
- גיא בן גל:** זו העמדה האישית שלי.
- אורן כהן:** אבל הוא לא אמר, אתה עכשיו מייחס לו משהו שהוא לא אמר.
- גיא בן גל:** אני חושב את זה.
- אורן כהן:** הוא לא אמר,
- גיא בן גל:** אני ציטטתי מה הוא אמר, אורן.
- אורן כהן:** הוא לא אמר שהתקציב יהיה יותר נמוך אילו כל מה שאתה... הוא לא אמר,
- גיא בן גל:** אני מאמין, אני אומר לך,
- ד"ר אמיר גבע:** אני שמעתי אותו אומר שהיה ... את הבניין ולבנות אותו,
- אורן כהן:** זה משהו אחר.
- גיא בן גל:** גם את זה הוא אמר.
- (מדברים ביחד)
- גיא בן גל:** תן לי לסיים, אתה תקבל זכות דיבור. אני מאוד רוצה לשמוע את חברי הוועדה. אני מבין שאני לא אומר דברים שמשקפים את מה שכל הוועדה חושבת, ותסייגו אותי, אדרבא. רק לסיים את דבריי. יהודה, באמת לא ברמה האישית, אמרתי לך, יש לי מספיק הזדמנויות לתקוף אותך פוליטית, וידענו ימים טובים יותר וטובים פחות במסגרת

העקיצות הפוליטיות בינינו.

יהודה בן חמו:

לא ברמה האישית.

גיא בן גל:

אבל אני אומר לך, אחד - מאוד-מאוד אני מקווה שהעירייה תמצא את המקום ללמוד את הלקחים המתבקשים מהמחדלים שנעשו כאן, ומחדלים גדולים. אי אפשר לבוא ולהגיד מהרגע שהקמנו את ועדת ההיגוי 'הכל יסתדר והכל בסדר'.

העירייה הזאת כבר היום ממשיכה להוביל פרויקטים בסדרי גודל לא פחותים. מתנהלים פרויקטים אדירים בשכונות הירוקות. בעקיפין אמנם, אבל כל הבינוי והתשתיות. יש שני שלבים של הפארק שצריכים להסתיים. נכוננו לנו עוד הרבה מאוד פרויקטים.

אני חייב להגיד לך ביושר, שאתה לא יכול להסתכל במראה פה ולהגיד שהעירייה התנהלה מעולה מכל העניין הזה, וגם לגמד את המרכיב האישי שלך לאפס. אז זה המקום לדעתי כן לבוא ולהגיד את זה. ללמוד את הטעויות המתבקשות, לדעת לקחת אחריות על מחדל תקציבי שוב, לדעתי החמור ביותר בקדנציה שלך ולקוות שהדברים האלה לא ישנו גם בהמשך. אני סיימתי.

צביקה צרפתי:

תודה. אורן, בבקשה.

אתי גן-אל:

רגע. יש לי בקשה מאוד אישית. תשחררו אותי,

גיא בן גל:

היא טסה הערב.

אתי גן-אל:

כי אני צריכה לטוס. אז אם אפשר, אני מבקשת, אני יודעת, לכן אני מבקשת. אני ביקשתי לדחות את הוועדה הזו כי אמרתי שזה מאוד חשוב. באמת חשוב. ולא נענית.

צביקה צרפתי:

בסדר אתי, תקבלי. הבנו. הנוהל הוא בדרך כלל שחברי

הוועדה מתבטאים ואחר כך חברי המועצה. אבל פנית, ביקשת, בבקשה.

יש לה נסיבות מיוחדות. **גיא בן גל:**

אתי גן-אל: אני לצערי הרב, אני חושבת שכל הפרויקט הזה התחיל בחטא. כל הפרויקט הזה התחיל בזה שהולכו אנשים שולל והראשונים היו חברי מועצת העיר. ואני בניגוד, יהודה לא מקשיב, אבל אני מחזיקה את הפרוטוקול של 25.9.06 שבה למועצת העיר הנושא של השיפוץ, ונאמר בו חד משמעית שהולכים לשדרג את שני המבנים של קרית ספיר. בעצם את כל הקומפלקס. יותר מזה, יהודה הדגיש כולל גם את הספרייה.

יהודה בן חמו: אמיר, אתה עם היושרה שלך, זה חדר כוח,

כולל הכל. **אתי גן-אל:**

יהודה בן חמו: שהוא ממוקם ליד היכל התרבות. ב-15 מיליון שאנחנו משפצים גם וגם.

כלול הכל. **אתי גן-אל:**

מי אמר את זה, תגידי. **גיא בן גל:**

אתי גן-אל: יהודה. יותר מזה, אחרי זה גם נאמר שנעשתה עבודה של כמה חודשים,

יהודה בן חמו: אני אתן למחזיק תיק התרבות שהיה באותה תקופה להגן על העמדה הזאת.

אתי גן-אל: אני מבקש להגיד שנעשתה עבודה של כמה חודשים טובים ע"י אגף ההנדסה, כדי למפות את כל הדרכים, להגדיר את כל סדרי העדיפות והכל נעשה לפי הזה. רק חריג אחד, המזרקות לא כלולות בזה. עכשיו, על מה התחילו לריב בישיבת המועצה? על המעלית לספרייה. אם זה 300 או 800.

אז הסכימו להגדיל את זה ל-800. עוד 500.

500,000 שקל.

???

ואז מגיעה ההחלטה האחרונה, החלטה מספר 331, ואומרת שמחליטים: 1) לשפץ את היכל התרבות בתב"ר של 15.747 מיליון ₪. רק שכחו לשאול דבר פשוט, האם זה כולל מע"מ או לא כולל מע"מ. מסתבר שזה לא כולל מע"מ. ורק לסבר את האוזן שלכם, תוספת של מע"מ זה רק עוד 2.444 מיליון.

אתי גן-אל:

עיריית כפר סבא כעירייה לא יכולה לנכות מע"מ. זאת אומרת, היא לא יכולה להקטין את הסכום. הסכום בסך הכל הוא מגיע למעל ל-18 מיליון לכל הקומפלקס, לשני המבנים, לספרייה. והדבר הנוסף זה המעלית בספרייה שמוסיפים גם כן לתב"ר עוד 500,000.

אחרי זה גם המשיכו, כי הגיעו כל הזמן תוספות. וגם בהחלטה 689 הגיעו כבר ל-32 מיליון. פה כבר נאמר לא כולל מע"מ, אבל אף אחד לא חשב לשאול כמה זה המע"מ. אז הפרויקט זה רק עוד 5 מיליון ₪. ואז אנחנו מגיעים, כשהעלות היא כבר 37 מיליון, וכך אנחנו ממשיכים הלאה. זה אחד.

ד"ר אמיר גבע: בהחלטה השנייה דובר על שני המבנים גם? ב-37?

לא, לא, לא צריך להתעמק בזה. עכשיו, אני ביקשתי כל מיני תשובות, אנחנו הגשנו הצעה לסדר, אנחנו שאלנו שאילתות, כן את מנכ"ל העירייה הקודם, לא את המנכ"ל. כל ההשתלשלות. כמובן, שרוב התשובות לא הגיעו. תשובות בעברית מאוד פשוטה.

אתי גן-אל:

ואז הלכתי לתיק שחלקו אחרי שאיימת, אני מודה, הגיע

אליי חלקו. ואז מה אני רואה במסמכים? המון עבודות שנעשו פעמיים. פעמיים עשו. פירקו שם חלונות, עשו חלונות כאלה, חלונות כאלה. עשו דלתות כאלה, דלתות כאלה. כן מעלית, לא מעלית. לא הצלחתי לצערי, לסכם את הכל כי גם בזה לא קיבלתי את כל המסמכים. יש כנראה סיבה.

עכשיו, איפה היה התקל באמת? באמת כנראה חשבו לעשות א'. אבל לקחו איזה מתכנן, לא חשבו אפילו ללכת למתכנן המקורי שהוא לשמחתנו בחיים. זה מר בן חורין, הוא גר בסביון. ואז הסתבר שיש כל מיני פאשלות, ומה יהיה? ופתאום צריך לחפור, ופתאום צריך לעשות את זה, וזה חלש ולא חלש וכן - כל הדברים האלה אני לא אלאה אתכם. אבל זה הביא לעלויות.

כל מיני קבלנים שהתקשרו איתם הדברים נעצרו. הם עשו את העבודה, הם רוצים התייקרויות. צריך לשלם להם בהתאם לחוק. וזה הכל. מגדיל הלאה והלאה.

מה שקרה, הקבלן שזכה היה רבי. דרך אגב, קבלן שאחר כך פשט רגל. מי ביצע את העבודה? חברת גרי פילוס בע"מ, ממש מפליא. אני מצאתי שיקים בחשבונות שהראו לי. חברה לבנייה דרך מיכאל גבריאלי, יש פלאפון ופקס. ומעניין, למה אני מזכירה את השם הזה? כי לדעתי, הוא מוכר השם הזה.

גיא בן גל:

האדם הזה לא היה צריך להתקרב לזה. כי למי שלא יודע פה בין הנוכחים, פה הוא עשה את השיפוץ ופה זה היה מעל ל-50%, מעל ל-40% ורבנו איתו, ותוריד מחיר, ותעלה, ובאו אלינו אחר כך ותוסיפו עוד 1.5 מיליון לשיפוץ פה.

אתי גן-אל:

- עמירם מילר :** אבל זה כבר נידון פה פעם.
- אתי גן-אל :** נכון. אז אותו קבלן שמשום מה מנפח כנראה מחירים, לא היה צריך אולי,
- יהודה בן חמו :** רצו להוסיף לו עוד 1.5 מיליון.
- אתי גן-אל :** אני מצטרפת למה שאמר גיא. כשמסתכלים על הכל, אז הניהול מלכתחילה באמת היה חובבני. באמת היה. וכשרוצים לעשות פרויקט כל כך רציני, כל כך גדול, חשוב לעיר, חשוב שיהיה באמת משהו מיוחד, אז מזמינים את האנשים הכי מקצועיים, הכי טובים. ואז אין פאשלות. ויותר מזה, אתם יודעים שיש באמצע גם אולם התעמלות. אותו לא שיפצו. זה האולם שלא מצאו 100,000 בשביל המזגנים, שעכשיו בישיבה הקודמת דיבר על זה בוקי צ'יש. כי לא היה עוד כסף. מה קורה אחרי זה?
- צביקה צרפתי :** דרך אגב, בוקי לא מצא הרבה כספים ופתאום הכספים נמצאו.
- יהודה בן חמו :** לא, הוא הציע לעלות לקבלן.
- ד"ר בוקי צ'יש :** אתה לא יודע על מה אתה מדבר.
- יהודה בן חמו :** להעלות לקבלן.
- ד"ר בוקי צ'יש :** רק להוריד. במשא ומתן רק להוריד. אתה יכול להגיד מה שאתה רוצה.
- אתי גן-אל :** צריך להוסיף, אף אחד לא אמר את זה, אף אחד לא בא להגיד שלא צריך לעשות. כמו שהיום אני חושבת שגם אנחנו כאופוזיציה לא מתנגדים שישופץ בית התרבות ושיעשו את זה אבל בצורה רצינית. ואחד הדברים שאני מקווה מאוד, שתהיה הפקת לקחים ושלא יהיה חובבני. ולא יגידו לנו כמו

שרגילים להגיד 'יש חוות דעת', מקצועי לא מקצועי, אתה מבקש את המסמכים לראות. אין מסמכים. אין. הגורמים המקצועיים בהנדסה, בזה, מה? כולם גאוניים? למה נותנים הרבה דברים לקבלני משנה תמיד? למה לוקחים גורמים מבחוץ? בגלל שלא מצפים שכולם יהיו מומחים בכל. חד משמעי לא.

אני ריחמתי באיזה שלב על דני וייס. מינו אותו. זה הלך הביתה, זה הלך הביתה, הוא נעשה מנהל הבנייה. מנהל הפרויקט. מסכן. מה הוא מבין בזה?

ד"ר בוקי צ'יש : אחד הנזקים הגדולים ביותר.

אתי גן-אל : אתם אומרים 'הבניין הוא נהדר'. אתם יודעים כמה נזקים יש עכשיו, אחרי זה? אני למשל ביקשתי את הדו"ח. אני יודעת שהמפקח שהיה שם הגיש דו"ח על למעל ל-100 סעיפים שהם לא טובים. אני כבר עשיתי 3 סיורים במקום כדי להסתכל מה קורה.

אני מודיעה לכם, ואשל אתה כמנכ"ל, זה יבוא אליך לפתחך. מתחילים שם דברים כבר להתקלקל. יש שם רמת עבודה שבשביל 50 מיליון, ואני טוענת שזה מעל ל-60 מיליון. כי שמו בכרטיס לחוד שינוע, בכרטיס לחוד תחנת חשמל שאני לא יודעת איך. זה הכל שייך לאותו פרויקט. ניסו בכל הדברים.

היתה כבר הצפה. יש שם בגשם, נכנס גשם והם עומדים עם דליים. יש את כל הדברים האלה. כבר פירקו דלתות, כבר יש מקומות שלמטה בפאנלים זה כבר יוצא. זה עבודה? דחילאק, עשיתם 50 מיליון, 60 מיליון, תעשו כבר משהו ... יותר מזה, ספריית ילדים אתם יודעים אין מקום. באים

לספריית הילדים, יש שם פרויקטים באמת נהדרים. אתם יודעים שהאמהות שמחכות בחוץ, אין להן מקום איפה לשבת. הן יושבות על הרצפה. על הרצפה הן יושבות כי אין מקום לעשות. זה התכנון שנעשה. יש שם איזו במה שהיא גם כן.

אין ספק, שמי שעמד בראש הפירמידה הוא אחראי. מה לעשות, גם אם הוא לא ישב ודפק עם המסמר. זה תמיד מוביל. הראש.

ד"ר בוקי צ'יש : הוא לא ייקח אחריות.

אתי גן-אל : עזוב, שלא ייקח. אני אומרת מה שאני חושבת שצריך. לא קורה כלום אם אומרים 'טעיתי'.

יהודה בן חמו : אני כבר מודיע שאני לוקח אחריות גם על ההדחה שלך. גם על ההדחה שלך.

ד"ר בוקי צ'יש : זאת אומרת, שאתה לוקח אחריות על הפאשלה הזאת.

יהודה בן חמו : גם על זה, גם על ההפקדות שלך.

ד"ר בוקי צ'יש : אתה לוקח אחריות על הפאשלה,

יהודה בן חמו : גם על ההפקדות שלך.

צביקה צרפתי : זה מראה שהוא ערני.

יהודה בן חמו : גם על ההפקדות שלך.

ד"ר בוקי צ'יש : שכולם ישמעו את זה שאתה לוקח ...

יהודה בן חמו : גם על ההפקדות שלך.

ד"ר בוקי צ'יש : גם אחריות על הפאשלה הזאת. זה יפה.

יהודה בן חמו : גם על ההפקדות שלך.

ד"ר בוקי צ'יש : יפה מצידך. אתה מתבגר.

צביקה צרפתי : אתי, את צריכה להתכנס.

אתי גן-אל : אני מסיימת. אני מקווה שאם הולכים לעשות פרויקטים

חדשים, שזה יהיה עם נהלי עבודה, עם חשיבה. גם אם זה לוקח עוד קצת. שזה פרויקט באמת משהו משובח וטוב ויפה, ושזה יתאים את ההוצאה. ואז לא יהיה לאף אחד מאיתנו טענות. תודה רבה, לכולכם חג פסח שמח ושיהיה בכיף.

יאיר אברהם: תגידי את זה לפרוטוקול, אתי, למען הסדר הטוב ומכיוון שאני מעריך את הכנות האינטלקטואלית שלך, את יודעת מפי לפחות, שלא רק שהפקת הלקחים מיושמת, אלא שכבר אנחנו נמצאים בביצוע. אז זה בסדר לומר את זה. מצוין.

אתי גן-אל: **אורן כהן:** קודם כל אתי, שתהיה לך טיסה נעימה, זה בראש ובראשונה.

צביקה צרפתי: דרך אגב, מי היה מחזיק תיק תרבות בבנייה? עמוס.

אתי גן-אל: דרך אגב, אבל משהו שכן מאוד הפריע, אתם כחברי הוועדה ביקשתם את מייק קיסוס שיבוא. מייק קיסוס, רק לידיעתכם, אף אחד לא דאג להזמין אותו לחנוכת המבנה.

צביקה צרפתי: אתי, מה זה שייך עכשיו? חבל.

גיא בן גל: וגם לא נפרדנו מנורית חסון לוי עד היום.

(מדברים ביחד)

אורן כהן: טוב חברים, אני חבר בוועדת הביקורת מתחילת הקדנציה ואני רוצה לומר לך, דווקא לפתוח במחמאה. ואני אומר לך שאני מאוד נהנה לעבוד בוועדה הזו. גם באשר לחלוקת העבודה, אנחנו חילקנו בינינו את הפרויקטים השונים כמו שאמרת בהתחלה. כל אחד לקח על עצמו כמה נושאים,

ניתחנו אותם, היו דיונים ענייניים. ובהקשר הזה אני רוצה להחמיא לך.

תכף אני גם אגע בדברים אחרים, אבל בעניין הזה אני בהחלט רוצה להחמיא לך. גם דרך אגב, ראוי להגיד סגרנו דו"חות של שנים קודמות, והוועדה עבדה בצורה עניינית, אבל משהו השתנה בבית ספיר. אתם חיכיתם וחיכיתם וחיכיתם. אני אומר את זה 'אתם' זה האופוזיציה, והנה הגיע בית ספיר ואז אפשר לעשות מה שרוצים.

אז נתחיל מזה שהיתה הזמנה שהיא מכוונת, מתוזמנת היטב, אתה בחרת בדיוק, אני לא רוצה להגיד שאמרת לו מה להגיד, זה לא נכון גם, אבל בחרת את הבן אדם שאתה רוצה לבחור אותו, הוא בא ואמר את מה שהוא רוצה. ורק אותו בחרת. אנחנו ביקשנו, כמו שאמרת, להזמין גם אנשים נוספים. אתה התנגדת בתוקף ואני רוצה להדגיש את הנושא הזה.

ד"ר אמיר גבע: מי למשל הצעתם?

אורן כהן: כל מי שהיה מעורב.

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: ביקשנו שכולם יהיו.

אורן כהן: ואט אט הדיונים האלה הפכו יותר לא ענייניים, ולא

ענייניים ולא ענייניים. והכל כבר הופך לתקשורת, ובהקשר הזה אני יכול להגיד שכשאנחנו באנו בטענה 'מה פתאום מפיצים לתקשורת, הרי זה אסור עפ"י חוק?', אז אומר יובל לוי בצורה מאוד ברורה הוא אומר 'זה אני העברתי את החומר'. ולא הדלפתי, העברתי את החומר, 'ואני רוצה להגיד לכם יותר מזה, זה תחת ייעוץ משפטי. תחת ייעוץ משפטי העברתי את החומר הזה בתקשורת'. אני רואה בזה

יובל משהו חמור מאוד.

אהוד יובל לוי: הרסת להם את התיק הפלילי.

אורן כהן: חמור מאוד. אמרתי את זה בוועדת הביקורת ואני אומר את

זה גם עכשיו. אבל לא די בזה. אני לא רוצה להיכנס אם זה פלילי או לא, שאחרים יעסקו בזה. אני רק רוצה להגיד לא די בזה. באותו רגע הבמה הזו הפכה להיות במה של התקוטטות, של קרקס. זה עולב בזה וזה ומטיח בזה, ואני מתכוון לגיא ויובל אחד בשני.

מיותר לציין שכמובן הכל בתקשורת מתנהל. זה מגיב וזה מגיב, וכך ניהלתם את הנושא של בית ספיר עם קרקס פוליטי. ואני רוצה להגיד לכם, האופוזיציה היתה באותו רגע במלוא מערומיה. במלוא מערומיה. אני רוצה להקריא לך גיא מתוך הפרוטוקול,

גיא בן גל: אני מרגיש כזה בר מזל,

אורן כהן: רגע, אמרנו מפריעים רק פעם אחת, אתה ניצלת את זה.

גיא בן גל: לא, לא, אני רק רוצה לחלוק איתך את התחושה שלי, שאני

מרגיש כל כך בר מזל שאתה שומר על הממלכתיות,

אורן כהן: בהחלט. תודה רבה. אני לא סיימתי, אתם בינתיים רק

מפריעים, בינתיים לגיא להפריע לי.

(מדברים ביחד)

אורן כהן: עכשיו אני רוצה להקריא לכם מתוך הפרוטוקול: "החלו

ויכוחים קולניים", זה כתוב בפרוטוקול, "המלווים בעלבונות שנזרקו ע"י יובל כלפי גיא והגזבר. לגבי גיא הוא טען שהוא ילד שלא יודע לקרוא דו"חות כספיים",

יהודה בן חמו: מי אמר את זה?

גיא בן גל: תשתדל לא לצחוק תוך כדי אבל.

אורן כהן:

והוסיף שגיא הוא 'מוייסר', אחר כך הוא יסביר למה הוא התכוון, יובל. כשהוא ידבר הוא יסביר למה הוא התכוון כשהוא אמר את זה, ועוד כינויים מעליבים אחרים. יובל קם ועזב את הישיבה. זה ככה מתוך הפרוטוקול.

גיא בן גל:

מאז שקולמן פה אני כבר לא הכי צעיר, שיירשם בפרוטוקול. אני כבר לא הילד פה. קולמן הוא חבר המועצה הכי צעיר עכשיו.

אורן כהן:

אז זה מתוך הפרוטוקול. הדבר היחיד שאני רוצה להגיד בהקשר הזה יובל, שהפרוטוקול הזה היה מאוד עדין איתך. כי הביטויים שאתה אמרת אני קראתי אחרי שהלכת, אתה לא יודע אבל זה גם כתוב בפרוטוקול, קראתי לזה 'עליבות נפש'. אלו הם ביטויים שהם חסרי תקדים שנשמעו בוועדת הביקורת, ואני ממליץ לך לחזור בך ולהתנצל.

כמו שאמרתי ואני מדגיש ואומר, האופוזיציה אז היתה במלוא מערומיה. הכל היתה הצגה והכל התקשורת. לפני זה אני רוצה להקריא, גיא הקפיד לצטט את מאיר שלום אבל לא בהכל. שימו לב למכתב שכותב מר מאיר שלום לגיא, וגם אני רוצה לצטט: "לצערי, הפרוטוקול אינו משקף גיא באופן קיצוני את דבריי כפי שנפרסו בפני הוועדה, לא באשר לתוכנם ולא באשר לרוחם".

עוד הוא מוסיף ואומר: "הפרוטוקול כפי שנכתב הוא אסופה של משפטים שבמקרה הטוב אין בהם שום קשר. פעמים המשפטים החשובים להבנת העניין נשמטו, ופעמים יריעות רחבות של הסברים קריטיים נעלמו ממנו", כך כותב לך מאיר שלום.

גיא בן גל:

תודה שאתה מחזק את הצורך להקליט את הישיבות. אורן

כהן שמלין על זה שהישיבה במתכונת ...

אורן כהן:

הוא מלין בעיקר עליך.

גיא בן גל:

הוא מלין על הפרוטוקול, לא עליי.

אורן כהן:

עכשיו, לגופו של עניין, אנחנו דיברנו פה בעיקר על בית ספיר ולכן אני אתייחס. לגופו של עניין אני בהחלט נצמד למה ש-א' - נאמר בדו"ח. אני חושב שבהחלט הדו"ח מדבר בשם עצמו. אני מאמין ומקווה שגם הלקחים נלמדו. אני בטוח שהלקחים האלה נלמדו. חלק מהאנשים כאמור, לא נמצאים.

הוועדה סיכמה את הדיונים, אתה חזרת על זה, על 5 ההחלטות שהיו ליקויים, ואני נצמד למה שהחלטנו בוועדה. עיריית כפר סבא הבינה שפרויקט בסדר גודל כזה לא התנהל כפי שנוהלו הדברים בפרויקט הזה.

גיא בן גל:

זה גם מה שנתבקש ל...

אורן כהן:

נכון. כל הנוגעים בדבר שהוזכרו בדו"ח מרביתם כבר לא עובדים בעירייה - גם בזה נגענו. יש תמימות דעים של המוצר המוגמר - ובזה אני רוצה להרחיב. המוצר המוגמר הוא לעילא ולעילא הוא בניגוד לדברי ההבל ודברי הבלה שנשמעו פה, המוצר הוא יוצא מן הכלל. מדובר בהיכל לתפארת שמשרת את התושבים.

יובל, אתה יכול לגחך כמה שאתה רוצה, אני בעיקר מגחך אחרי שאני קורא את הפרוטוקולים שלך. בכל מקרה, אני בהחלט חושב שהמוצר הוא משהו שהעיר יכולה להתגאות בו, למרות כל מה שהיה בדרך והדברים נאמרו כבר. זה הכל.

אהוד יובל לוי:

אני אחלק את הדברים שלי לשני חלקים, ברשותכם. אני

אתייחס לבית ספיר כי גיא אמר יפה ואמר הרבה, אז אני
 אדבר קצת על דברים בעיקר על דברים שלא מצאתי אותם
 בדו"ח המבקר, שהוא עב כרס והוא איכותי מאוד, אבל
 למרות המקנות הנוקבות שלו היו כמה דברים שהיו חסרים
 לי. אחרי זה אני רוצה להתייחס לדבר נוסף, שזה סיפור
 שקראנו לו פרשת שלגון או סיפור הארטיקים. מגנום.
 מגנום זה מפחיד, אבל מגנום זאת פרשה מתפוצצת.

גיא בן גל: אני גם יכול להוסיף שלאכזבתם של חברי הקואליציה, אני
 ואתה מאז האמירות החריפות שהחלפנו בינינו, כבר לא
 מחליפים...

אהוד יובל לוי: ודאי.

גיא בן גל: לאכזבתם הרבה.

עמירם מילר: גם קודם הייתם מתואמים.

גיא בן גל: עמירם, זה רק מפייניקים עושים כשהם רבים כאילו. אתה
 ואיציק טובים בזה. אתם חולים אחד על השני. נגיד
 שהיחסים ביני לבין יובל אפילו טובים יותר מהיחסים בין
 שניכם.

עו"ד שלי עמרמי-בוזגלו: מאיפה אתה יודע?

גיא בן גל: אפילו טובים יותר מבינד לבין איציק.

צביקה צרפתי: יובל, זה על חשבון הזמן שלך.

אהוד יובל לוי: הזמן שלי לא מוגבל, מר צרפתי.

צביקה צרפתי: הזמן מוגבל.

אהוד יובל לוי: קודם כל, חבל היה לי שהיבטים מסוימים או היבטים שאני
 רציתי לשמוע למשל, מתוך ה-50 מיליון שקל שלנו, האם
 הלכו 2 או 3 מיליון שקל לקנסות בגלל השבתה בעבודה,
 ואני קורא מבין המסמכים שהיו כל מיני תוספות. היו

פשרות. היו אפילו מיליונים שהוצאו, נדרשו, ומעניין אותי כמה היה הסכום הסופי, אם זה היה 2 או 3 מיליון. אולי אפילו פחות ממיליון.

אבל יש מכתב שמופנה למאיר הרן ויש מכתבים אחרים של מאיר הרן, הם מדברים על זה שהקבלנים ישבו 4 חודשים גיא, ולא עבדו. וצוות שיושב ולא עובד, ומהנדס והכל, זה עולה כסף. אלא מה, יבוא המבקר והוא טיפה ירחיב כי הוא ידקדק. אבל היו מיליונים שהם עלות נטו של המתנה.

עכשיו, אני ציפיתי להתייחסות לגבי טוהר המידות שהוא היה בעיה גדולה שעליה הלינו כולם, אמרו שלא יכול להיות ש-50 מיליון שקל נכנסו טבין ותקילין כדין לבניין הזה. אז מצאתי מכתב שכתבה קרן קדמי, שלטענתה לא היתה קשורה לפרויקט, אבל ב-24.8.2006 שעה 12:06 היא שולחת אי מייל לרמי ראובני והיא אומרת, שהרעיון של להכניס את הרהיטים בלי מכרז דרך הקבלן, הוא רעיון לא תקין. שלא חברי המועצה רצו, זה בלתי אפשרי. היא אומרת שהמועצה כשהיא הגדילה את החוזה בשיעור של 50%, היא לא יודעת אם היא ידעה שבכוונתכם להוסיף פרטים שאינם קשורים לאחריותו המקצועית של הקבלן. כך שממילא ספק בעיניי אם החלטת מועצת העיר בעניין תקפה, בכבוד רב, קרן קדמי.

זאת אומרת, ששואל רמי ראובני 'מותר לי לקנות סכום גדול מאוד בלי מכרז?' אומרת לו היועצת המשפטית, נציגת היועץ המשפטי לממשלה 'אוי ואבוי. זה לא קשור. זה רהיטים, זה מכרז נפרד. אתה לא יכול לעשות את זה.'

ב-8 לספטמבר באה איילה זיו, שאולי תתקנו אותי מה

מיקומה בהיררכיה, אולי היא גבוהה מהיועצת המשפטית לעירייה. אולי מיקומה בהיררכיה כנציגת היועץ המשפטי הוא מקצועי גבוה יותר. סליחה, קרן קדמי נציגת היועץ המשפטי, אז לא איילה זיו היועצת.

אבל היא אומרת שאם תגדילו את החוזה של אותו אדם, הקבלן ... פטורים ממכרז. אבל זה לא מה שאמרה קרן קדמי. היא אמרה 'רהיטים זה לא קשור לבנייה'. אבל אומרת איילה זיו 'אתם רוצים להכניס כיסאות לאודיטוריום? יאללה'.

מי היה יו"ר ועדת המכרזים? בני כברה.

עמירם מילר :

אוי ואבוי. טוב מאוד שמי שאיננו היה פה. אבל איפה קרן קדמי ואיפה איילה זיו? ולמה כשהמכתב של איילה זיו מופנה למנכ"ל ולעו"ד קרן קדמי היועצת המשפטית? לסיכום אומרת איילה זיו 'לאור כל האמור לעיל, בהסתמך על חוות דעתו של מנהל הפרויקט, אין מניעה לבצע גם אספקה והתקנה של כיסאות לאודיטוריום, אספקה והתקנה של מתקני קצה וכו'. דרך החוזה של רבי שהוא הזכיין, והכל בכפוף לכיסוי תקציבי.

אהוד יובל לוי :

זאת אומרת, היא אומרת שלדעת מנהל הפרויקט יש צורך מקצועי, זה דברים שקשורים קשר בל יינתק. יש מילים שהם מכבסת מילים,

אליעזר פיירשטיין : רגע, מאיזה תאריכים?

8.9.2008 המכתב של גבי איילה זיו עו"ד, יועצת משפטית לוועדת מכרזים, חתומה. ב-24.8.2008 שעה 12.06 כותבת עו"ד קרן קדמי, חבל שבין אלה שעומדים על עמוד הקלון, עומדים רק הדרגים שהם דרגי הביניים, אבל היועצים

אהוד יובל לוי :

המשפטיים שבחלקת אלוהים הקטנה שלהם, סתם מכרו קטן, מיליון ומשהו, 300 ומשהו, אומדן של 3 הפריטים הנוספים הינו כ-1.850 מיליון. מי צריך מכרו 1.850 מיליון, חבריה? נגדיל.

אומרת קרן קדמי שצריך, ואומרת איילה זיו 'לא'. הנה המסמכים. לא מצאתי את זה בדו"ח של המבקר, וחבל. סליחה, היו 3 קלסרים שהגיעו למבקר העירייה. 2 מתוכם הגיעו לאופוזיציה אחרי מלחמה גדולה. למה 2 ולא 3? עברו דיאטה, קלסר אחד הלך לאיבוד. חסכו מקום, העבירו קלסר שלישי לתוך שתיים.

אליעזר פיירשטיין: מה זה 3 קלסרים?

אהוד יובל לוי: אתה כתבת בדו"ח של המבקר, מר אליעזר פיירשטיין, כתבת בדו"ח המבקר שקיבלת 3 קלסרים.

אליעזר פיירשטיין: אני כתבתי את זה?

אהוד יובל לוי: כתוב דו"ח, מה לעשות.

אליעזר פיירשטיין: אז אני מודיע לך שאני ראיתי 25 ארגזים של תיקים אצל החברה המפקחת.

אהוד יובל לוי: אני מודה לך.

אליעזר פיירשטיין: כל יומני העבודה ועם הכל.

אהוד יובל לוי: אני קראתי במקום בדו"ח שלך 3 קלסרים. אני קיבלתי 2.

אליעזר פיירשטיין: אוקי, בסדר. תמשיך. הרי אתה מדייק.

אהוד יובל לוי: כתוב בדו"ח.

צביקה צרפתי: תן לו להמשיך.

אהוד יובל לוי: כותב הסכם שכר טרחה של מאיר ארון, מה אושר, לא אושר ב-17.5.2009 סעיף 2.1: "פיקוח נוסף - 4 חודשי בטלה חלקית בתחילת הפרויקט בגלל יציאה לביצוע ללא

תכניות". 4 חלקי 2 כפול 54 פסיק 890, מוסכם עם גזבר 100%. חבריה, ישבו בטלה. שילמנו בטלה. שכר בטלה על בטלה.

עוד כהנה וכהנה סעיפים שלא קשורים להתייקרות החשמל, האלומיניום, החלונות שפירקו ונמצאו. חבריה, שילמנו שכר בטלה קופת הציבור. תכנון, תכנון מחדש - כל החוכמות האלה, אני לא רוצה להגיד איך מתבטאים האנשים שהיו שותפים לפרויקט. הרצחת וגם ירשת? גם קיבלת פרויקט מהקבלן של 4 מיליון שקל לטובת העיר, וגם עוד אתה מבקש. מכתבים, מכתבים. מכתבים מהתיק שניתן לי לעיון כדין.

מכתב של ארן מאיר, מכתב שתקבל אותו של חברת רבי לארן מאיר. מלא מכתבים שם. חבל שבדו"ח, בנספחים שקיבלתם כנראה, לא קראתם אותם. וחבל.

אני אומר רבותיי, בנושא בית ספיר יש עוד הרבה דברים. דרך אגב, גם יש יועץ אקוסטיקה. אז ממה, אולי השתמשו באותו יועץ. אז בוא נשים את בית ספיר, כי גיא היה יותר מדוקדק. הנה המסמכים, למי שירצה למצוא אותם, אדוני המבקר יש לי העתק, הם נמצאים בתיק שאצל הגברת מיכל טל.

אליעזר פיירשטיין: לא נותן?

אהוד יובל לוי: אני אתן לך, אני אשכפל אותם, אני אפיץ אותם לכולם. היום מותר למסור לכולם, גם לתקשורת. חס וחלילה לא תגידו שעשיתי איזו עבירה. דו"ח המבקר נמסר לוועדה באפריל. אחרי יוני הוא כבר לא חסוי.

אליעזר פיירשטיין: סליחה? זה חוק חדש.

- אהוד יובל לוי:** סולח לך, תקרא את הדו"ח.
- אליעזר פיירשטיין:** זה חוק חדש.
- אהוד יובל לוי:** יגיד היועץ המשפטי.
- גיא בן גל:** מה שבטוח, היום אי אפשר להעביר. נסכים על זה.
- אהוד יובל לוי:** דרך אגב, אורן כשיצא מפה אמר אני מחזיק, אני לא מוסר אותם. עכשיו אני אעבור לנושא אחר. אני אקח 5 דקות, כי מפריעים לי חברים שלך.
- צביקה צרפתי:** לא הפריעו. אתה דיברת...
- אהוד יובל לוי:** אדוני יסלח לי.
- צביקה צרפתי:** בזבזת על מה שגיא כבר נתן לנו פה סקירה.
- אהוד יובל לוי:** פרשת המגנום - כותבת גברת אירית מרון, של 100,000 שקל כמעט שהלכו ... קופת קטנה בלשכת ראש העיר, אומרת ואולי זה ראש העיר. דבר מעניין. זה גם עבר בראשי, גברת מרון. וראש העיר אמר לי שאם אני אעז לחזור על זה ללא סימן שאלה, אמרתי אני לא מעיז, אני מצטט את המבקר שכתב בהיסח הדעת לשכת ראש העיר. אבל עיתונאית אמיצה כותבת.
- אליעזר פיירשטיין:** אתה קראת את זה בדו"ח המבקר?
- אהוד יובל לוי:** בהיסח הדעת.
- אליעזר פיירשטיין:** אתה קראת את זה בדו"ח המבקר?
- אהוד יובל לוי:** בדו"ח המבקר, כן.
- אליעזר פיירשטיין:** אתה לא מוכן לבקש סליחה שלא קראת נכון?
- אהוד יובל לוי:** יכול להיות שקראתי לא נכון.
- אליעזר פיירשטיין:** קראת שם זה היקף הקופות הקטנות בכללן בעירייה.
- אהוד יובל לוי:** לא אמרתי כולם בלשכת ראש העיר.
- אליעזר פיירשטיין:** במשך 3 שנים.

- אהוד יובל לוי:** אמרתי בהיסח הדעת.
- אליעזר פיירשטיין:** אני אמרתי בהיסח הדעת? אני כתבתי בדיוק. אבל תדייק. לא קופה אחת.
- אהוד יובל לוי:** אה, סליחה. אתה תעמיד אותנו על דיוקנו, בטח.
- אליעזר פיירשטיין:** אבל היית צריך לקרוא.
- אהוד יובל לוי:** שאלתי שאלה - הכסף הוחזר? אולי בהיסח הדעת נלקח. ואולי ראש העיר לקח בהיסח הדעת מגנום. בחייאת דינקום, משרת ציבור.
- אליעזר פיירשטיין:** תדייק.
- אהוד יובל לוי:** לא מגיע לו מגנום? התשובה של העירייה מבישה - 'מדובר באחוזים קטנים'. אז עיר שמנהלת חצי מיליארד בשוטף וחצי מיליארד,
- אורן כהן:** ... זה אידיאולוגיה, מה אתה מדבר בכלל?
- אהוד יובל לוי:** אתה אלוף באידיאולוגיה,
- אורן כהן:** ... אידיאולוגיה היסח הדעת.
- אהוד יובל לוי:** אומרת העירייה 'מה זה 100,000 שקל? זה אחוזים קטנים'. מיליארד שקל בשנה, אז תיתנו 10 מיליון בהיסח הדעת.
- גיא בן גל:** אנחנו ב...? אז הגענו לשלב הזה? תן לו לדבר. אתה חושב שאני מסכים לכל מה שהוא אומר? לא. אבל תן לו לדבר.
- אהוד יובל לוי:** רבותיי, שלגון, לא שלגון,
- גיא בן גל:** מה, מה קרה? למה להעליב? למה להעליב אישית?
- אהוד יובל לוי:** 3 שנים,
- אליעזר פיירשטיין:** אבל הוא ממש מסלף,
- גיא בן גל:** אבל למה להעליב אישית?
- אהוד יובל לוי:** אדוני, אתם תעמידו אותנו על דיוקנו. יבוא המבקר,
- אורן כהן:** להעליב את ראש העיר אפשר לתת לו?

- אהוד יובל לוי:** אתם מדברים עם עצמכם בישיבות קואליציה,
- גיא בן גל:** תגיב עניינית. אל תעלוב בראש העיר.
- אורן כהן:** ... זה לא עניינית.
- גיא בן גל:** אל תגיד לו כל משפט שיוצא לך מהפה.
- אורן כהן:** אמרתי זה לא עניינית, כי כל משפט שני,
- גיא בן גל:** אז תגיד, אל תגיד את זה.
- אורן כהן:** כי כל משפט שני שלו מוצא מהקשרו. ראש העיר ...
- אהוד יובל לוי:** אז שאלתי ...
- גיא בן גל:** אני בעמדה מוזרה שאני מלמד סנגוריה על יובל לוי, אבל זה לא קשור.
- צביקה צרפתי:** אני מבין שהישיבה הזאת ראש העיר בראשה ואני מבין את הכל.
- אהוד יובל לוי:** המגנום בראשה.
- צביקה צרפתי:** אבל אין כאן גבול.
- אהוד יובל לוי:** המגנום בראש הישיבה.
- ???:** 10,000 מגנומים.
- אהוד יובל לוי:** עכשיו אני שואל את עצמי,
- גיא בן גל:** אז לשיטתך אתה יורד לרמה הזאת?
- אהוד יובל לוי:** שאלתי בשאלתא האם ראש העיר נהנה מאותה קופה קטנה אסורה? אמרו לי 'נדון בזה כשנדון בדו"ח המבקר. הערב אני רוצה לשמוע תשובה. האם ראש העיר שומו שמיים לקח מגנום? לא ב-100,000. כולה מגנום. מה זה באחוזים קטנים ממיליארד שקל בשנה? גם 10 מיליון שקל זה אחוז קטן ממיליארד שקל בשנה.
- אז רבותיי, או שהחוק אוסר או שהחוק מתיר. או שאתם עושים מה שמותר או שאתם עושים מה שאסור. או שתבואו

ותגידו כאן, וציפיתי למצוא את זה בדו"ח המבקר, מי שלקח כסף מקופה קטנה שאסור היה לקחת - החזיר. לא ראיתי שלקחתם. לא ראיתי שהחזרתם. אז אולי קצת תשפכו אור, אולי בשם השקיפות יבוא ראש העיר ויגיד 'טעיתי, לקחתי, החזרתי'.

צביקה צרפתי: תודה. שלי, בבקשה.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: טוב, אני רוצה גם ל... בהתנהלות שבדרך כלל זו ועדת ביקורת, ההתנהלות היא מאוד מעניינת. גיא באמת מנהל את הישיבות כמעט תמיד בצורה הטובה ביותר, ושאפו על הדבר הזה. גם שאר חברי המועצה, אני רוצה להזכיר את מנשה פה, עבדו. כל אחד קיבל את הפרק שלו. כל אחד השקיע, למד את הפרק שלו. אפילו בא עם הצעות לייעול. היחיד שלא עשה את העבודה שלו אבל יודע לתת הערות, זה יובל. יובל, היה צריך לתת את הסקירה שלו על רישוי עסקים והיטלי פיתוח והשבחה, כמה שדחינו את הישיבות כדי שיובל יספר לנו את החלק שלו, את זה הוא לא עשה.

אורן כהן: אכל מגנום באותו זמן.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: אבל לתת הערות לנו ולאחרים, הוא יודע מצוין. גיא החליט להזמין לישיבה בנושא של ספיר את מאיר שלום, ועל זה התחילו קצת ויכוחים. כי למשל, ביקשתי להיות בישיבה וביקשתי שקצת יקדימו, קצת יאחרו. בשום פנים ואופן לא הסכימו. כל מה שאני כחברת קואליציה בישיבה הזאת ביקשתי, לא נענו.

אורן כהן: לא נענה, מה זה 'לא נענו'?

גיא בן גל: לא הכל. ביקשת שנפנה בכתב לגורמים מסוימים ופנינו.

עו"ד שלי עמרמי-בזגלו: ביקשתי שנזמין אותם.

גיא בן גל: ביקשת גם שנפנה אליהם.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: שנפנה אליהם ונזמין אותם, אבל זה לא היה זמן בשביל זה.

גיא בן גל: להגיד 'הכל' זה קצת מוחלט.

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: אוקי, בסדר.

גיא בן גל: חלק מהדברים לא,

עו"ד שלי עמרמי-בהגלו: דברים שהיה לי חשוב להיות שם וחשוב שקואליציה תהיה

שם ולא זה. מאיר שלום הוזמן והוא אמר בפירוש שמה

שהוא בא, זה לנקות את שמו. זה מה שהוא רצה לבוא. וזה

אותו אחד, אותו מנהל פרויקטים שכתוב בדו"ח המבקר

שחתם על אישורים שאסור היה לו למרות שזה היה ... של

החברה המפקחת. זה אותו מבקר ששינה כתב כמויות על

דעת עצמו ולא חשף את כל הדברים כמו שהם. עשה כל מיני

דברים שהוא החליט.

ובאמת בספטמבר 2008, וזה לא מספרים, כשהדברים הגיעו

לראש העיר, מיד, זה לא דברים שאני כתבתי אלא כתבו

אחרים שבמקרה זה מכתבו של מייק קיסוס, מיד מינה ראש

העיר ועדה לבדוק את כל הדברים שלא הגיעו אליו ישירות,

ולקח זמן עד שהם הגיעו.

גם לגבי ההתנהלות בתוך הישיבה שלנו, בסוף ועדת

הביקורת, אמר את זה אורן, אבל גם כשהיו חילוקי דעות

ביני לבין גיא או בין אחרים בקואליציה ובין גיא, זה

התנהל בצורה תרבותית. היו ויכוחים לגיטימיים. הדברים

שזה הידרדר עם הדברים שמר יובל לוי אמר, קילל, התנהג,

היו מאוד לא ראויים. אסור שהם יקרו בוועדת ביקורת, גם

אם הדברים נאמרו נגד אופוזיציה, מישהו מהאופוזיציה,

זה היה ממש לא ראוי. אפילו יותר מזה. אז אני חושבת

- שזה חשוב שהדברים האלה יידעו עליהם כולם ויאמרו.
צביקה צרפתי: תודה. שמעון, בבקשה. שמעון איפה הוא, הלך? איציק, חבר ועדה.
- איציק יואל:** לא יודע אם אני יכול כבר להוסיף כאן מעבר למה שנאמר כבר. אני מסכים עם מה שנאמר לגבי גיא, גם על הדברים החיוביים וגם בנקודות שבהן היו איזשהו ליקויים. אני לא חושב שזה נכון שאני אכנס עכשיו לוויכוח שהיה, שהם היו ציילבות, היום אתם חברים, אז בכלל אני יכול כבר לטעות בדברים.
- אורן כהן:** חברים, חברים, הוא לא התנצל ולא חזר בו אפילו פעם אחת.
- גיא בן גל:** מאיפה אתה יודע? פניך אולי,
- אורן כהן:** פה בפרוטוקול. בפרוטוקול שיחזור בו.
- איציק יואל:** אני רוצה לומר את הדברים לגופם, באמת כדי לא להרחיב ממה שנאמר פה. קודם כל, לטעמי התוצאה בסיכומו של דבר היא תוצאה טובה. האמצעים והדרך מצאנו ליקויים. ואת הליקויים האלה צריך קודם כל ללמוד, לראות מדוע ואיך הם נוצרו, ולאחר מכן להפיק לקחים.
- הרי זה לא הפרויקט האחרון בכפר סבא, גם בסדר גודל הזה, שבהם נידרש מעת לעת לבחון בעומק הדברים. אני יכול להגיד חד משמעית לפחות מההתרשמות שלי, לגבי כל אלה שהופיע שם וכל אלה שכתבו לנו, היתה פה מוטיבציה גבוהה מאוד של אנשים להצליח למסור למועצת העיר ולראש העיר היכל ברמה גבוהה.
- עודף המוטיבציה, ייתכן שמפעם לפעם גורם לסטייה מהמסלול הנכון, מהדרך הנכונה. אבל אני גם לא מצאתי פה

שום דבר שקשור למישהו שעשה או ניסה, פעל שהוא עשה רע לעירייה אלא הרצון היה כמו שאמרתי, מוטיבציה עם תהליכים.

יש דבר אחד שאני כן אתייחס אליו באופן ספציפי, זו הבעיה שהיא יכולה לקרות בכל אגף, היא יכולה לקרות בכל פעילות, וזה הדרישות של המשתמש הסופי. ואלה דברים שגם אלה שמפקחים על הפרויקט ואלה שמקצים את הכסף לפרויקט, במיוחד שזו מועצת העיר וכל אגף הכספים שאמור לעשות את הבקרה, לפעמים הדברים הקטנים לא ידועים למקבלי ההחלטות.

זאת אומרת, יכול לומר בתמימות מנהל האגף, הוא אומר 'חברים, למרות שאפיינו את ההיכל בצורה כזאת או אחרת, אם התריס הזה לא יהיה כזה, אז כנראה שלא ישמעו את הצלילים כמו שצריך'. בעוד שתוך כדי תנועה הדברים משתנים, וכשהם משתנים הם עולים בסיכומו של דבר כסף. אני מזכיר לכם שהדיונים שהיו כאן במועצה מעת לעת כדי להגדיל את התקציב, היו בעצם אמירה מאוד ברורה.

א' - אין לנו ברירה, כי אם אנחנו נעצור עצרנו את כל מה שהשקענו עד היום, ולא נקבל את ההיכל כפי שאנחנו רוצים אותו. ב' - למדנו תוך כדי תנועה ותוך כדי דיונים על הגדלת התקציב מהיכן הם נוצרו. זאת אומרת, איזה דרישות באו באפיון הפרויקט ולאחר מכן מה נדרש ומה קורה אם לא עושים את זה.

אז בעניין הזה אני יכול לומר דבר כזה, שבאמת האמצעים באו מהמקום של מוטיבציה גבוהה, והתוצאה היא תוצאה טובה. יש בתוך הדו"ח הזה ואנחנו לא מתייחסים אליו

בכלל, נושאים נוספים. שאני רוצה לומר לכם שאם לא מתייחסים אליהם, חבל. כי יש שם לפעמים הוצאה כספית הרבה יותר גדולה בסיכומו של דבר, אם לא עושים על זה בקרה, ואם לא משנים את דרכנו מעת לעת או לא מפקחים על זה, נוצרת הוצאה גדולה יותר ממה שהוצאנו, העירייה הוציאה על בית ספיר.

ואני אומר דבר כזה באופן כללי, כן היתה התייחסות הוועדה לנושאים שונים, כמו פיקוח על ניקיון, כמו פיקוח על חברות שמירה וניקיון, כמו הנושא של רישום הדיירים לבתים שלא נרשמו שנים ההם. אלה דברים חשובים מאוד שבהם דנו בצורה הכי רצינית שרק אפשר. המלצנו בצורה הכי רצינית בהתייחס כמובן למבקר ולחוות דעתו.

וצריך לשים לב, ואולי זה לא יקרה היום, וכדאי שתקראו את הדו"ח הזה, שבסיכומו של דבר העירייה הולכת לדרך חדשה או לפחות היא נצמדת להחלטות או המלצות שלנו, שפועלות בדרך הבקרה על החברות כמו שאמרתי, בדרך של רישום הדירות כמו שאמרתי, ועוד נושאים נוספים.

לכן צריך לכלול את כל הדברים שיש לנו כאן בתוך הדו"ח הזה, שיש לנו פעם אחת מה ללמוד ממנו. שאנחנו חושבים שאנחנו כולנו נסיק את המסקנות, שהתוצאה היא טובה ובזה אני חושב שאפשר לסיים את הדבר הזה.

צביקה צרפתי: תודה איציק. יאיר, בבקשה.

יאיר אברהם: נדמה לי שכל אחד פה פחות או יותר ממלא את תפקידו בצורה צפויה ומתבקשת ומובנית מאליה גם. אני רוצה להתמקד בכמה נקודות בקצרה. אחת - לגבי הממצאים. אני לא בטוח אגב שהבעיה היא דרך ניהול התקציב

וההתארגנות של אגף הנדסה, אלא משהו קצת יותר כוללני בנושא הארגוני ובתפיסה הארגונית.

ואגב אני גם לא בטוח שזו התקלה החמורה ביותר, שדווקא יהודה לקח עליה אחריות. ואני מדבר כמובן על אירועי גולדה. אירועי גולדה היו הרבה יותר משמעותיים ברמה הציבורית, בטח ובטח באשר לתוצאות ולהשלכות שלהם. לכן אני לא חושב שככל שהנושא הזה הוא נושא פרובלמטי, נהפוך אותו,

גיא בן גל: אתה מביא את זה בתור דוגמא למקום שהוא לוקח אחריות

או לכשל יותר גדול?

יאיר אברהם: כן, כשל חמור,

גיא בן גל: או שניהם גם יחד?

יאיר אברהם: כשל חמור ולקיחת אחריות. כן, כן.

גיא בן גל: בוא נבהיר, בוא נחדד את המונח 'אחריות'.

יאיר אברהם: גיא, אל תעזור לי. תאמינו לי, מי שמבין מבין.

צביקה צרפתי: אתה יודע שפיתחנו כיפת ברזל להקלטות.

גיא בן גל: מה זה אומר? כל הפרעה לא מוקלטת?

צביקה צרפתי: מה שהוא לא בסדר, הוא ...

גיא בן גל: מי צריך כיפת ברזל, כשהיו פה ימים שראש העיר עצר

הקלטה בעצמו.

יאיר אברהם: גיא, תאמין לי, בוא, אני לא יודע מה היה בקדנציה,

גיא בן גל: היו ימים כאלה.

יאיר אברהם: אני לא יודע מה היה,

יהודה בן חמו: תזכור רק את ... אברהם מולה זיכרונו לברכה...

גיא בן גל: כל אחד ישמור על כבודו ועל כבודם של אחרים. לא צריך

לשמור על...

- יאיר אברהם:** אני לא יודע מה היה בקדנציה הקודמת, אני רואה, ... אברהם מולה זיכרונו לברכה.
- יהודה בן חמו:** גיא בן גל: יהודה, בוא, כולנו פה כולל אתה אמרנו פה דברים שעדיף שלא היו נאמרים. בכמה מקרים.
- יאיר אברהם:** אני לא יודע מה היה בקדנציה הקודמת, אני יכול רק לחוות את דעתי ולהביע את דעתי באשר למה שאני רואה היום, או באשר למה שאני רואה מאז שאני חבר מועצה. ומבחינתי, כשראש העיר מפיק לקחים ולוקח אחריות ומצפה שהדברים האלה יושמו ממנו ומטה, זאת בשורה טובה, מבלי להיכנס כרגע לכל הניואנסים.
- מה שלא עלה בדו"ח אגב, גיא, ואני שמח על זה, זה שחלילה וחס לא הואשמו גם אנשי ציבור וגם גורמים מקצועיים בשחיתות אישית.
- אליעזר פיירשטיין:** המבקר...
- יאיר אברהם:** אני מדבר על ממצאי דו"ח הביקורת.
- גיא בן גל:** זה אולי אליעזר יעשה בדו"ח האחרון שהוא מפרסם לפני שהוא יוצא לפנסיה. אז אולי הוא יחשוב על זה. אולי אז הוא ירשה לעצמו להאשים מישהו בשחיתות.
- (מדברים ביחד)
- יאיר אברהם:** זהו, על כל משפט שני עכשיו אני מבין,
- גיא בן גל:** אמרת שחיתות - גמרנו.
- יאיר אברהם:** לא, באמת, בניגוד למה שהיה בערים אחרות ואנחנו עדים לזה בוקר וערב, בפרויקט שכזה שהיו הרבה מאוד כותרות סביבו, שגם ועדת הביקורת וגם המבקר וגם אנשים אחראיים לא מצאו דופי בהתנהלות של ראש עיר ברמה האישית, לא נדבר כרגע מבחינת האופן שבו הוא ניהל

הפרויקט הזה, זאת בשורה. אני רואה,

גיא בן גל:

לא מצאנו עבירות פליליות.

יאיר אברהם:

כן, כן. זה דבר חשוב כשלעצמו.

(מדברים ביחד)

גיא בן גל:

יובל מייחס גם דברים מעבר לזה גם.

יאיר אברהם:

וזה מרהיב עוז, מישהו שהוא עבר על החוק באופן בסיסי בדיונים של ועדת הביקורת, זה פשוט מדהים. לגבי הפקת הלקחים, ונדמה לי שזה הכי חשוב, אני בטוח ככל שאני הספקתי להכיר את ההתנהלות של המנכ"ל, של אשל ארמוני, אז לא רק שבית ספיר או פרויקט בית ספיר יהיה מולו איזושהי כתובת על הקיר או איזושהו רמזור, אלא בעצם הצורה שבה הוא עובד, בצורה שיטתית ומקצועית, אז כל ההתנהלות בכל מה שקשור להיכל התרבות, שמי שידע ושומע ויודע, החל התהליך, אז אני בטוח שזה ייעשה לפי הסדר.

אגב, אני מרחיב ואומר שבהזדמנות הזאת, וזה מסר גם לראש העיר וגם למנכ"ל, שמן הראוי לקיים בנושאים מהסוג הזה דיון ציבורי אפקטיבי. זאת אומרת ואני אתן דוגמא, כשמדברים על שיפוץ למשל של היכל התרבות וזה הפרויקט שלדעתי מן הפרויקטים החשובים שעומדים בפנינו, צריך לשאול מה הציבור רוצה, גם את נציגי הציבור וגם את הציבור. כמה עיריית כפר סבא מוכנה ויכולה ורוצה להשקיע בפרויקט כזה.

זה חשוב משני מובנים. גם כדי שתהיה שקיפות וכדי שיהיה אמון ציבורי, וגם לא פחות מזה זה כשמתקבלת התוצאה הסופית, תהיה על זה איזושהי הסכמה. ולמה אני אומר את

זה? משום שגם עכשיו אני רואה שהדעות חלוקות באשר למה שקורה היום בבית ספיר.

עכשיו, מכיוון שאני מבלה שם שעות רבות, אולי לפעמים שעות יותר מדי רבות, אז אני יודע, אני רואה שיש באמת ליקויים. ואני חושב שבאמת הליקויים האלה יתוקנו.

אהוד יובל לוי: קואליציה לא...

יאיר אברהם: אבל הדברים האלה הם ברורים וידועים. ומי שלא יודע להגיד שיש ליקויים, גם לא יידע לתקן אותם.

אורן כהן: כל בנייה יש שנת צדק ומתקנים.

יאיר אברהם: אכן כן.

(מדברים ביחד)

יאיר אברהם: יחד עם זאת, כשרואים את התוצאה עוד פעם, מבחינת

הציבור ומבחינת רמת ההשתתפות שלו ורמת הפעילות שלו בבית הזה מבוקר ועד ערב, אז יכול להיות שהתכנון ותהליכי קבלת ההחלטות ותהליך הביצוע באמת היה לקוי ויש דברים לשפר. אבל בסופו של דבר, התוצר הוא בהחלט טוב. הוא איכותי. הוא מעמיד אותנו במקום מאוד-מאוד משמעותי לא רק ברמה העירונית, אלא גם ברמה הארצית. ומכיוון שאני רואה, עוד פעם, את מה שמתנהל שם, אז הפלטפורמה או תשתית שלא קיימת בשום עיר אחרת.

מכיוון שאני לא הייתי שותף לא לחזון ולא לביצוע, אני יכול להגיד את מה שאני רואה ואת מה שאני שומע. ולכן אני מעלה את זה. אני שוב אומר,

גיא בן גל: אין ספק שאולם כמו היכל התרבות בכפר סבא לא רואים

כמעט באף עיר אחרת.

יאיר אברהם: לא, אני מדבר על בית ספיר. אני אומר שהיכל התרבות אילו

כל הלקחים האלה אכן ייושמו, החל בשאלה מה רוצה הציבור, איזה היכל תרבות רוצה. יכול להיות שהוא רוצה היכל תרבות כמו בקאמרי בתל אביב או כמו הבימה בתל אביב, כפי שראוי לעיר שוחרת תרבות, או שהוא רוצה להסתפק, בהיכל תרבות כפי שיש היום, עם פחות או יותר איזשהו שיפוץ מקומי.

אליעזר פיירשטיין: אגב, הבימה אתה יודע, היה מתקצב ב-90 מיליון ונגמר ב-400 מיליון.

יאיר אברהם: נכון. זאת אומרת, שכנראה שהדינאמיקה הזאת וההתרחשות הזאת היא לא יוצאת דופן. אבל עוד פעם, השאלה העיקרית היא האם מתבוננים בתהליכים, מפיקים לקחים ומיישמים את זה בסופו של דבר בקבלת החלטות בהמשך. ואני באמת מאמין שהדברים האלה יבוצעו בקדנציה הזאת, בקדנציה הבאה. אני חושב שבסופו של דבר המערכת הפיקה את הלקחים עד כה. תודה.

צביקה צרפתי: מישהו רוצה להוסיף משהו? שמעון, בבקשה.

שמעון פרץ: אני דווקא רוצה לדבר מהפן הפוליטי. אנחנו יודעים שיש פה הרי קואליציה, אופוזיציה וקופוזיציה. ואילו כולנו היינו עכשיו קואליציה אני בטוח שהיינו עושים במקום דו"ח ביקורת, היינו עושים דו"ח בקרה, מעבירים בחיוד, גומרים והיינו כבר בבית רואים את ריאל מדריד נגד...

גיא בן גל: אתה רואה מישהו לא מחייך פה היום?

אורן כהן: ובלבד שהיא לא משחקת בשבת.

שמעון פרץ: לגויים מותר לו לשחק בשבת. אני באמת לא מבין מה קורה מסביב למרכז ספיר. זה המקום אני חושב הכי יפה היום שנעשה בכפר סבא. הוצא שם, אני מגזים, 700 מיליון שקל.

הרי אם הוציאו 700 מיליון שקל בלי להיות בחריגה או בלי להיות במינוס, סימן שמישהו השיג את הכסף הזה. ואתה טוען באמת שיהודה לא נראה בפרונט, אבל הוא רואה ואינו נראה. זו החוכמה לנהל את המצבים האלה, לעשות את זה בצורה הכי יפה, להיות מעורה ולא. אם חשבת עד היום שבאמת עברת כרגע דו"ח ביקורת, טעית. כל מה שעשית עכשיו זה לא דו"ח ביקורת, זה דו"ח בן חמו. חיפשת כנראה, לא מצאת, זה כואב. אבל זה יעבור לך אני מאמין. זה הדו"ח הזה לא היה ענייני.

- גיא בן גל:** לפחות אתה מסב לי עונג בדברים שלך, שמעון.
- שמעון פרץ:** רגע, תן לי, מותר לי לדבר.
- אורן כהן:** יגעת, לא מצאת, תאמין.
- גיא בן גל:** זה מקהה את תחושת הכאב העצומה שעוברת,
- שמעון פרץ:** הדו"ח הזה, אני הייתי יו"ר ועדת ביקורת, אני יודע בדיוק מה שאני אומר. 8 שנים הייתי, לא שנה אחת.
- ???:** היא לא התכנסה אבל.
- אורן כהן:** אנחנו דנו בדו"חות שלך.
- גיא בן גל:** אני זוכר באיזו טלגרפיות מהירה עברת על דו"חות. 3 דו"חות ב-5 דקות.
- שמעון פרץ:** ככה זה צריך להיות, כי הכל טוב.
- גיא בן גל:** בטח.
- שמעון פרץ:** היה 310 מיליון שקל תקציב, נהיה 500 מיליון. מאיפה זה בא? מהאוויר? יש מישהו ששילם את הכסף.
- גיא בן גל:** שמעון, מבחינת התנהלות ציבורית אתה אוריס ותומים שלי, שלא תחשוב.
- שמעון פרץ:** יפה. אני יודע את זה.

- גיא בן גל:** ההתנהלות שלך, אין.
- שמעון פרץ:** והלוואי וכולם היו מתנהלים כמוני,
- גיא בן גל:** בית ספר לממשל מקומי צריך ללכת על ההתנהלות שלך.
- שמעון פרץ:** אם כולם היו מתנהלים כמוני, היינו מרוויחים זמן פה במועצה,
- גיא בן גל:** אין ספק.
- שמעון פרץ:** היינו גומרים ב-20 דקות את הישיבה. וחבל שלו.
- גיא בן גל:** זה בטוח.
- צביקה צרפתי:** גיא, תן לו לדבר.
- גיא בן גל:** אני מסכים איתו.
- אורן כהן:** עם סנדביצ'ים.
- שמעון פרץ:** דו"ח הביקורת הזה באמת לא היה ענייני. זה היה יותר אישי, מרגיז, וחבל שהגענו וירדנו למדרגת שפל כזאת,
- גיא בן גל:** תבוא פעם לישיבה, אחרי זה תדבר. תבוא. לא ראית מה היה שם בכלל.
- צביקה צרפתי:** תן לו.
- גיא בן גל:** כל חברי הוועדה מהקואליציה אומרים לך שהיה בסדר.
- שמעון פרץ:** אני חושב שגם אם הוציאו 900 מיליון שקל ונעשה דבר יפה לכפר סבא, הרי מי שנהנה זה אנחנו. זה הציבור. לא מישהו אחר.
- גיא בן גל:** האחריות של ש"ס לכספים ציבוריים זה דבר שידוע. ידוע במחוזותינו כמה אחריות אתם מגלים לכספים ציבוריים.
- (מדברים ביחד)
- גיא בן גל:** לא קרה כלום. שיבנו ב-900 מיליון הוא אומר, מה אכפת לו, העיקר שהוא יקבל עוד כסף ל...
- אורן כהן:** הלו, אמר 700. תדייק.

- גיא בן גל:** שמעון, אתה הופך דמגוגיה כבר לזנות.
- שמעון פרץ:** אין לי בעיה. תחשוב מה שאתה רוצה,
- גיא בן גל:** בחייאת, גם דמגוגיה צריך לשמור על רמה מסוימת. אתה מוריד דמגוגיה לזנות.
- שמעון פרץ:** לא חשבנתי לך מעולם ואני לא אחשבן לך גם הלאה, אז זה בסדר.
- גיא בן גל:** לא, בסדר. אני מכיר אותך בתור בן אדם שמסוגל לטעון טיעונים קצת יותר אינטליגנטיים.
- שמעון פרץ:** ולסיום, אם אתה רוצה עוד לחייך כי הדו"ח הבא יהיה לך הרבה יותר כואב,
- גיא בן גל:** למה?
- שמעון פרץ:** כי הושקעו מיליונים, עשרות מיליונים אולי במבנה שירותי דת בכפר סבא השנה, שתצטרך הרבה ל... ושתתחיל לבקר או להביא את זה ל... להרוס את המבנה...
- גיא בן גל:** כשתהיה יו"ר מועצה דתית, תזמין אותי כשתהיה יו"ר מועצה דתית לראות את זה?
- שמעון פרץ:** אתה תהיה הסגן שלי.
- צביקה צרפתי:** תודה. ראש העיר, בבקשה.
- יהודה בן חמו:** טוב חברים, אני חושב שהטיבו לתאר ואני לא דיברתי עם חברי ועדה על אופן הדיונים שהתנהלו, אבל שום דבר פה לא אישי. כל הדו"חות שהתנהלו, נגע איציק בהתנהלות של הסעיפים האחרים בדו"ח הביקורת, והכל התנהל כשורה. וכשהגיעו למרכז ספיר, שום דבר לא אישי אבל התנהל כפי שתיארו חלק, אבל זה באמת לא היה אישי.
- אם מישהו חושב שזה היה אישי, מבחינת גיא זה לא היה אישי. זה היה ממש ציבורי, זה היה ממש ענייני. ונראה לי

שבסוף השבוע הוא לא ישן בגלל שזה היה כל כך ציבורי, ופשוט להפליא איך שתיארת את זה. אני מקווה שאני לא אפתיע אתכם, אני לוקח אחריות לא רק על קרית ספיר, אני לוקח אחריות על כל מה שקורה בעיר לטוב ולרע. את הקוצים אני אקח אליי. את הפרחים אני אחלק בגאווה. אפילו בגאווה. והאמינו לי, אולי הדרך של שמעון פרץ היא לא נראית לחברים, אבל אם תנסו לקחת את התוכן של הדברים, אני חושב שמה שהוא ... מבחינה ציבורית אולי חלק מהחברים פה עוד לא יודעים. ולמה אני מתכוון?

גיא בן גל: עכשיו אני בטוח שלא תהיה מועצה דתית בקדנציה. עם שבחים הדדיים כאלה, בחיים לא תהיה.

יהודה בן חמו: אני בא ואומר, אני כבר רואה לעיני רוחי את הבחירות הבאות, שחלק גדול מהמבקרים פה מצטלמים גם ליד קרית ספיר. זה אני, הייתי שם, הצבעתי. אני מקווה כל פעם ואני בטח ובטח שלא יודע הכל, כל פעם אני לומד מחדש. לומד מחברים, לומד מסיטואציות, לומד מהתנהלות, מתקן את עצמי. ותאמינו לי שאני אפילו נהנה מאוד-מאוד מהעבודה שלי. מאוד-מאוד. מאוד נהנה מחברת האנשים שנמצאים בסביבתי.

גם בנושא של קרית ספיר. אולי לימדו שחצאי אמיתות זה שקר שלם. לבוא ולהצביע 'אישרנו 15 מיליון ש"ח, זה לא חצי אמת, זה אפילו פסיק של אמת. ולהיתלות על זה ולבנות על זה תזות. אני ממך, וגיא, אני באמת ברמה האישית, אני באמת מחזיק ממך בעל יכולות. אבל אתה חושב שמי שעומד מולך פשוט אין לו את היכולות להבין את

מה שקורה בשטח.

אז למען העובדות, אושרו בהתחלה הסכומים שאמרת, אבל על מה? על מה? על שיפוץ ראשוני של קרית ספיר. הדבר היחידי, אתי לא פה, אני לא אתייחס הרבה אבל הפרוטוקול מוקלט אז זה יגיע אליה, אתי בכלל מדברים על שני מבנים 15 מיליון גם היכל תרבות, גם הבית הספר תכניס פנימה וגם את הפארק העירוני. אמרה. אז היא אמרה. נו, אז מה? הפרוטוקול סובל את זה. דובר על תחנת הכוח שתוזיל לנו בחשמל,

ד"ר אמיר גבע: היא הקריאה מהפרוטוקול.

יהודה בן חמו: היא הקריאה דברים שגויים שהיא רצתה לקרוא את מה שהיא רצתה לקרוא. מדובר על יחידת הכוח שהומלצה גם לאחר 15 מיליון ש"ח, הומלצה ע"י גורמים מקצועיים. והקדמנו את תחנת הכוח הזו על מנת שהם יציבו בפנינו מספרים של חסכון בחשמל. ואם אין היום חסכון בחשמל בהשוואה לעבר, מכיוון שהגדלנו כמעט שני שלישי את השטחים שם לחשמל, האנרגיה.

לכן, יש חסכון. ואם לא היינו בונים את מרכזי האנרגיה היום היית משלם חשמל בעוד שני שלישי יותר. אפילו יותר מעוד שני שלישי. לכן ראוי שאנחנו ..., אין בעיה להעביר ביקורת. אמרתי לכם, אני לא נמס ממחמאות, ואני לא אטום, אני לא צוק בפני ביקורת. אני אדם כמוכם, עשוי מבשר ועצמות וממוח.

ולכן אני בא ואומר, אין לי בעיה עם הביקורת שלכם. תאמינו לי שאין לי בעיה. ובלבד שתציגו אותה כראוי. מעבר לזה שאני בא ואומר, אני מתגאה בפרויקט שבסופו

של יום הגשמנו חלום. שאם תסתכלו בפרויקט של זקני ציון תראו לפני כמה שנים דיברו ודיברו ודיברו ודיברו. למשל הפארק, 20 שנים הקרקע מופקעת. 3 חודשים לפני שהלכו איתנו לבג"ץ והיינו מפסידים בבג"ץ את הקרקע. העלינו טרקטורים של העירייה שיעשו רק אבק. שלחנו תמונות לבית המשפט. ובזה הצלנו את הקרקע. ובזה ניצלנו את הקרקע של הפארק.

יהודה בן חמו: אותו כנ"ל גם זה קרית ספיר.

אהוד יובל לוי: מי עיכב בקדנציה הקודמת? ראש העיר בעצמו עצר את זה. הוא עצר את זה בעצמו.

צביקה צרפתי: אתה לא יודע אפילו על מה אתה מדבר. תלמד עובדות קודם, היסטוריה, אחר כך נדבר.

יהודה בן חמו: גם קרית ספיר, תכניות של 3 קדנציות ישבו במגירות. ויהיו תורמים ויהיו כאלה ויהיו אחרים. בסופו של יום מימשנו, לא אני לבד. אני אקח את הביקורת. אני אתן לחלק מכם את הפרחים. ולכן אני שמח שאני נמצא בצד של העשייה, אני שמח שאני נמצא בצד של הבנייה.

אני מוכן להתחייב בפניכם שגם בעתיד אני לא חף מטעויות. אני מוכן, הנה פרוטוקול מוקלט, מצלמים אותי, גם בעתיד אני לא חף מטעויות. ואני אמשיך לבנות, ואני אמשיך לפתח את העיר. כי העיר הזו בלי לפגוע בכם חברי האופוזיציה, מי שלא עושה לא טועה.

שמעון פרץ:

יהודה בן חמו: היא הרבה מעליכם. היא יותר חשובה לי, הרבה-הרבה יותר ותאמינו שאני גם מחשיב את דעתכם. אבל אם אני מנסה להשוות את זה לעשייה או לעיר או לפיתוח העיר, אתם תסלחו לי, אתם לא נמצאים באותה נשימה.

גיא, עם כל הכבוד, יכולת הלמידה שלך לא מוטלת בספק. הגיע הזמן שתבין שגם אם היינו חורגים פי 10 מהתקציב הזה, זה לא משפיע על האיזון התפעולי. תבין שאנחנו עובדים מתב"רים ולא מתקציב שוטף. לבוא ולומר אמירה שגם אם היינו עושים בפחות כסף, היינו מגדילים את היתרות של השוטף, אני מצפה, אתה יודע מה, גם מחבר מועצה חדש, אפילו ממנו אני לא מצפה,

גיא בן גל: אתה מסכים עם שמעון שאם זה היה עולה 700 מיליון, זה גם,

יהודה בן חמו: לא, אני מסכים עם זה שאחרי-

אהוד יובל לוי: אתה מסכים שלא הקפואו...

צביקה צרפתי: סליחה, סליחה. יובל, סליחה, ראש העיר. יובל, לא הפריעו לך לדבר.

אהוד יובל לוי: ... היה של תוצאה של המחלף ... והקפאת מדרכות.

צביקה צרפתי: סליחה, הרי למדנו שהיסטוריה אתה לא מכיר.

אהוד יובל לוי: מה לעשות.

צביקה צרפתי: אז בבקשה, תן לראש העיר לדבר.

(מדברים ביחד)

יהודה בן חמו: אני בהחלט מצפה ממך גיא, שאחרי 7.5 שנים תדעו להבדיל

בין תקציב שוטף לתב"רים. ואני רוצה לומר יותר מזה, אתי

נגעה בנקודה חשובה, שאולי על זה היה שווה לעשות את

הבדיקה הזאת. אתי נגעה בשם של קבלן. זה הדבר היחידי

שאני הייתי מחזק וממרק מה שהיא אמרה.

גיא בן גל: היא ציינה שניים. רבי ו-

יהודה בן חמו: היא ציינה קבלן ולא בכדי, יש פה מישהו שקם והלך. לא

בכדי. תאמינו לי שלא בכדי. שתשמעו פעם משגיא איך

התנהל משא ומתן עם הקבלן הזה להוסיף לו כסף, לא אני אומר את זה. לקבלן המשנה של המשנה של המשנה שלהוסיף לו עוד 1.5 מיליון.

גיא בן גל: אתה מדבר על גרי פילוס.

יהודה בן חמו: לכן אני בא ואומר, אתם מחפשים,

גיא בן גל: לא הבנתי, מה מצדיק בדיקה לטעמך? מה כן מצדיק בדיקה?

יהודה בן חמו: מחפשים את האגורה מתחת לפנס. תחפשו את הדברים האחרים,

גיא בן גל: לא, תבהיר למה התכוונת שאתה אומר שזה מצדיק בדיקה. מה מצדיק בדיקה, יהודה?

יהודה בן חמו: תקים ועדת ביקורת תבדוק את זה.

גיא בן גל: את מה?

יהודה בן חמו: מה שהיא אמרה. היא חברה שלך, תשאל אותה מה היא אמרה, שהיא תעשה לך תרגום רש"י ותבדוק.

גיא בן גל: שמעתי מה היא אמרה וגם אפילו הבנתי. אני לא מבין מה אתה מייחס לאמירה שלה.

יהודה בן חמו: אני חושב שבהחלט אני יכול לברך את עבודת הוועדה, כפי תיארו חלק מחברי הוועדה עד להתנהלות של נושא קרית ספיר. חשבו שאולי ימצאו את הראש של ראש העיר. יבואו ואולי מדו"ח כזה אפשר להפיל גם ראש עיר. אני מציע לכם, ולשם כך נבחרת, להתמקד בביקורת הבונה על מנת שנוכל גם לקחת מהביקורת הזו ולעשות איתה משהו. לבוא ולקחת, העוזר שלו ומנהל הפרויקטים שלו.

תאמינו לי שאני לא מחכה לדו"ח בשביל להתייעל. עצם העובדה, ואני לא נתלה בזה כי נלקחה החלטה מהר מאוד

ולא הרבה אחרי הפרויקט. אילו אני הייתי רוצה שהפרויקט הזה יהיה לפני הבחירות, איך אני חונך אותו שנה אחרי הבחירות? מה, אני לא יודע להאיץ תהליכים? וכשהפארק העירוני אפילו היה מוכן לפני הבחירות, וכל היועצים שלי באו ואמרו לי 'יהודה, זה טוב להצטלם', אני אמרתי 'לא ולא'. חנכנו אותו חודשיים אחרי. אני לא יודע להקדים עבודות של חודשיים? אני יודע להקדים וגם להקדים.

ואני יכול להגיד לכם שגם בפרויקט הזה הייתי מעורב והייתי מעורב כראש עיר, ומי שלא יודע להבחין בין ראש עיר לבין מנהל אז הוא לא יודע מהי עבודה מוניציפאלית. ומי שלא יודע להבין את התהליכים שקורים בעירייה, אני לא מאשים אתכם כי אתם לא בעשייה, אני לא מאשים אתכם. זה בדיוק כמו הדיון הקודם על ועדת השקעות. מי שמטיל סייגים בוועדת ההשקעות של עיריית כפר סבא, מנסה לתקוע מקלות בגלגלים של העשייה.

ולכן אני בא ואומר גם בנושא של קרית ספיר, בסופו של תהליך ובסופו של יום, אני לא בטוח שאתם תיהנו לשמוע את הביקורות של התושבים. ובטח אתם לא תופתעו שהפערים בין הביקורות שלכם לבין התגובות של התושבים, הם פערים, איך אומר האדם הדתי, המבדיל בין קודש לחול.

ולכן אני בא ואומר לכם, ונעשו פרויקטים הרבה-הרבה יותר גדולים ולא רק הפארק. אפילו לא שלישי ולא רביעי בגודלו קרית ספיר. נעשו פה פרויקטים מאוד-מאוד גדולים ואני גאה בהם, וגם בהם היו טעויות. וגם בפרויקטים

הבאים יהיו טעויות. ואני לא רוצה להתנחם בטעויות של רבים.

צאו ולימדו איזה מבנה ציבור, לא בכפר סבא, בהרבה מאוד ארגונים ציבוריים, אולי גם איזה משהו מנחוס בנושא של מבנה התרבות, תראו מה קורה בכל הארץ. מה קרה עם היכל התרבות של פתח תקוה, מה קורה בהבימה, מה קורה בכפר סבא, מה קורה בעוד יישובים ויישובים. ודומה שכמו בכל הפרויקטים שהאומדנים לא תמיד יהיו זהים ותמיד את הבלת"מים, אותו כנ"ל גם לגבי האומדנים של זמנים. ולכן אני לא חושב שיש צורך לקדש את המצב הזה, אבל בהחלט צריך ללמוד לתקן.

ולא מפתיע אתכם, חלק מהמסקנות כבר הוסקו מזמן. חלק מהליקויים תוקנו, וחלק הם בתהליך של תיקון. אבל מעניין שדווקא בחרת גיא, לקחת את האדם הכי ממורמר שהוא לא נמצא במערכת, שאני אחראי לכך, ומה ציפית? כשאני מוציא אדם מהמערכת והוא יבוא ויגיד, יפאר אותי ויאדיר אותי וזה? ולא במקרה הוא גם לא במערכת, ולא בגלל הפרויקט הזה. על כל פנים, אני חושב שהדו"ח של הוועדה,

גיא בן גל: לפעמים מרמור של אנשים הופך אותם לעדי מדינה. אני לא אומר שזה במקרה הזה.

יהודה בן חמו: יכול להיות שיהיה, בבקשה. אתם הרבה פעמים מנסים להגיע,

גיא בן גל: לפעמים.

יהודה בן חמו: תנסו, תמשיכו לנסות.

גיא בן גל: אנשים מורשעים בבית משפט לפעמים בגלל מרמור.

יהודה בן חמו: תמשיכו לנסות גם את זה.

גיא בן גל: אני לא אמרתי שזה המקרה.

יהודה בן חמו: יכול להיות שתגיע. יכול להיות.

גיא בן גל: אבל אתה יודע, זה שלתפיסתך מר שלום ממורמר, עדיין לא הופך שכל אמירה שהוא אמר היא שקר.

יהודה בן חמו: אני מאחל לכם, אני אומר דברים אולי לא יישמעו צנועים, לשם שינוי, אני מאחל לכל גוף ציבורי, ואני לא מכיר הרבה גופים אבל אני מכיר את עיריית כפר סבא, אני מאחל לכל גוף ציבורי או כל רשות מקומית שתתנהל בצניעות שעיריית כפר סבא מתנהלת, בחסכנות שעיריית כפר סבא מתנהלת ובהתייעלויות שקרו ב-7 שנים האחרונות.

ולא אני אומר את זה. אני מצטט רק אחרים שהם אמורים לבקר אותנו. דו"חות מבקר, מבקר משרד הפנים, אפילו מבקר המדינה ועוד מעט יתפרסם דו"ח שלו - הלשכה שלך קטנה מדי. אין לך אולם ישיבות בלשכה. ואנחנו תובעים ממך שכן יהיה אולם ישיבות בלשכה.

על כן אני בא ואומר אני יודע איך להתנהל, אני מקבל הערות שהן ענייניות ויש לי מה לעשות איתן. אני דוחה ביקורות אישיות שבאות רק לשם ניגוח, ולא לשם אפקטיביות בונה.

על כן אני רוצה לעדכן אתכם ואני מניח שאתם גם יודעים, שתוך כדי תהליך בניית קרית ספיר הליקויים כבר התחילו להיות מתוקנים. על כל מקרה, בכל דו"ח של מבקר עוד בשלב קבלת השאלות לראש העיר, אני לא מחכה לדו"ח ועדת הביקורת. אני סומך את ידי על מבקר העירייה עם הגורמים המקצועיים שלו, שמה שהוא מסמן, ונבדקות הטענות שלו.

הרי למה יש את שאלות ראש העיר, מה אני עונה על השאלות? אני שולח לגורמים המקצועיים שגם ייקחו אחריות. איכות סביבה ייקח מנהל האגף, ההנדסה מהנדס, ארנונה מנהלת האגף, גזברות וכן הלאה. והם עונים לי בכתב. זה שאני חותם, אני מקבל את התשובות של המנהלים המקצועיים. ומרגע שהוא מפנה אליי את השאלות, אני בהחלט בודק תוך כדי זה שאני מקבל את השאלות, בודק את הדברים אם הם נכונים או לא נכונים.

ואני לא אומר לו אל תכתוב אותם. תכתוב, זה בסדר. אבל לבינתיים העובדים המקצועיים מצווים, ולראייה גם שהתלונות לא חוזרות בדו"חות לאחר מכן. ואם הן חוזרות, הן חוזרות בצורה מאוד מינורית.

אני בכל אופן מקבל את ההערות שנאמרו ברמה העניינית, ולוקח על עצמי לפעול שבארגון שלנו יתקנו את הליקויים שעדיין לא תוקנו, כי חלק מהדברים דורשים זמן. ובהחלט אני יכול לומר לכם כחברי מועצה, לא כחברי ועדת ביקורת, אתם בהחלט יכולים להיות גאים איך שעיריית כפר סבא מתנהלת.

ואם תנתחו את זה ביניכם לבין עצמכם, גם אתם תגיעו למסקנה. אולי קשה לכם להגיד את זה ברמה הציבורית, אבל ביניכם לבין עצמכם עם ה-Common sense האישי שלכם, תיגשו הביתה, תקראו את הדו"ח ותשלימו,

לפעמים שלא בנוכחותך אנחנו מפרגנים לך.

גיא בן גל:

תודה. אני רוצה להקריא הצעת החלטה שאני מקווה שתהיה מקובלת על כולם.

צביקה צרפתי:

קשה לכם בנוכחותי, אני מבין.

יהודה בן חמו:

- גיא בן גל:** שלא תתלהב יותר מדי.
- צביקה צרפתי:** אני רוצה להקריא הצעת החלטה לאישור הדו"ח שתהיה מקובלת על כולם, אני מקווה פה אחד.
- גיא בן גל:** בוא נשמע.
- צביקה צרפתי:** מאשרים פה אחד את המלצת מבקר העירייה, תשובות ראש העיר, כולל תיקוני ועדת הביקורת המצורפים שהיו מקובלים על כל חברי הוועדה ומצורפים לפרוטוקול.
- גיא בן גל:** מה זה 'מקובלים' על כל? יש פרוטוקולים של הוועדה לענייני ביקורת.
- צביקה צרפתי:** פרוטוקולים, יש המלצה של הוועדה,
- גיא בן גל:** אני נמנעתי דווקא בגלל הבעייתיות שדיברתי עליה, לא להגיד, יש אגב ועדות ביקורת שאומרים הנה המסקנות של היו"ר, הנה המסקנות של החברים. הפרוטוקולים משקפים את מה שקרה, חברי הוועדה יעידו על כך. צריך לצרף את הפרוטוקולים כמו שהם.
- צביקה צרפתי:** אוקי. מאשרים פה אחד את טענות מבקר העירייה, תשובות ראש העיר כולל תיקוני ועדת הביקורת המצורפים לפרוטוקול. אפשר לאשר פה אחד? תודה, לילה טוב.

החלטה מס' 366: מאשרים פה אחד את ממצאי דוח המבקר לשנת 2009 כולל תשובות ראש העיר והערות ועדת הביקורת כפי שמופעים בפרוטוקולי הוועדה המצורפים להחלטה.

ריכוז החלטות מועצה שלא מן המניין מיום 13/04/11

החלטה מס' 366: מאשרים פה אחד את ממצאי דוח מבקר העירייה מס' 33 לשנת 2009, כולל תשובות ראש העיר והערות ועדת הביקורת, כפי שמופעים בפרוטוקולים של ועדת הביקורת המצורפים להחלטה.